

סגור פרשת

ויגש

השפ"ו

שד"ר אור

משיעור חסידות של

הגדול רבי אליעזר ברוך של"א

מי שמחזיק סמרטפון מי
שמחזיק שאומי, אי"פון, הורג
את הצדיק כל שניה,
מקצר את חיי הצדיק,
מביא סרטן לצדיק,
אנשים מסכנים את הצדיק,
את חיי הצדיק.

(השיעור המלא מופיע בעלון)

פאר וויפי
שעור לא נראו

השיעור

סמולד קלימ
אוריאל מוהרצ'ל
סוד תיקון תפלות

שלום בית
חוקר ידע

השיעור בעשרה בטבת - יוצא ציץ מוהרצ'ל

הס חנוכה תשפ"ו

- 2..... שיעור לחבורה בראשות הר' נחמן הס חנוכה תשפ"ו
 המשך שיעור יום רביעי ו' כסלו לפרוייקט חונכים של הר' נחמן האס תשפ"ו
 16..... שיעור שבת קודש פרשת מקץ שבת חנוכה תשפ"ו
 32..... והתקדשותם: כל הגמרא והתפילה – זה לנצח את התאוה הידועה
 35..... הפרשה: התגלות הצדיק האמת
 36.....

חלק מהשיעורים
 באדיבות קו המידע
 *9148

השיעור של החבורה
 באדיבות החבורה

בשער: מוריני הרב
 בשיעור של החבורה
 חנוכה ליל שישי מקץ

שיעורים

שיעור לחבורה בראשות הר' נחמן הס חנוכה תשפ"ו

החומות, אחרי החומות, הוא היה
 גר בירושלים, כולם גרו
 בירושלים, שם [בן נח] מלך
 ירושלם, שם נקרא מלך ירושלם.
 שם מלך שלם הוציא לאברהם
 לחם ויין, כתוב במדרש פליאה²
 אם אברהם לא היה לוקח מהלחם
 והיין [משם] אז לא היה נהרג
 משיח בן יוסף, משיח בן יוסף

השיעור באדיבות החבורה

"ואביון בעבור נעליים" נקרא
 בהפטרה, [ב]חומש בראשית
 פרשת מקץ נקרא את ההפטרה:
 "על מוכרם בכסף צדיק ואביון
 בעבור נעליים" כי האחים רצו
 להיות נעלי השכינה, מטט-רון [-]
 כלומר חנוך שנהפך אחר שנעלם למלאך מטט]
 היה סנדלר¹, היה לו סנדלריה,
 השאלה אם זה היה בתוך

מראי מקומות והערות

¹ 'ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד'
 גימטריה חנו"ך ומטטרו"ן".
² מדרש זה מוזכר בנצוצי שמשון במעשה
 הנורא של ר' נחמן בן ר' שמואל שרצה
 לדעת את פירוש רש"י למילים אתו עמו
 אילו, ובהמשך השיעור נביא כל לשון
 המעשה.

¹ ילקוט ראובני פרשת בראשית בשם ספר
 עשרה מאמרות:
 "מטטרו"ן היה תופר מנעלים, ועל כל תפירה
 מכיון ואמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם
 ועד". כתב בעל הפירוש, סביבו של חנוך
 ומט"ט הקליפות הולכים ורוצים לקרב אל
 הקדושה והוא היה תופר מנעלים, שמפסיק
 בין רגל לארץ כן ממטרו"ן מפסיק וכו', ואמר

"ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו", זה נאמר על חנוכה, "והייתה לה' המלוכה" בחנוכה מכריזים "והייתה לה' המלוכה" על ידי שעומדים בניסיונות לא ללכת ל..., אז [בימי החשמונאים] היה [בארץ ישראל את] גימנסיון הכי גדול בכל המזרח התיכון, כי יון כבשה את כל כדור הארץ, את כל העולם, חצי עולם שהיה ידוע, והגמרא אומרת 180 שנה שלטו בעולם⁵, עד שבאו החשמונאים וזרקו עפר נהיה חרבות זרקו קש נהיה חיצים, "קשת גיבורים חתים" אומר התרגום זה יון.

אלכסנדר מוקדון שכבש את כל העולם כתוב בגמרא ס"ט עמוד

חייב להיהרג, כי אברהם היה קודש קודשים יותר גדול משם, וזרק עפר נהיה חרבות זרק קש נהיה חיצים.

זה הסוד של חנוכה שזורקים קש נהיה חיצים זורקים עפר נהיה חרבות, זה שאמרה חנה קשת גיבורים חתים, חנה התפללה על החנוכה, חנה זה 750 שנה לפני חנוכה, משה 1200, כולם התפללו על חנוכה, "מחץ מותניים קמיו ומשנאיו מן יקומו"³ רק על החנוכה התפללו, שנזכה לאור של חנוכה, שעם האור הזה מכלים את עשו, מכלים את יון, מכלים את אדום, הכל זה אותה קליפה⁴.

מראי מקומות והערות

ניסים, כמו שמזכירים בליל הסדר את כל הניסים שקרו בלילה הזה, וכן פורים הוא אור ניצחי באותו יום, וכמו כן חנוכה משה רבינו וחנה לא התפללו רק שינצחו את המלחמות אלא בעיקר התפללו על האור הגדול שירד לעולם שעמו הכניעו אז, ויכניעו לעולם את קליפת יון, ותרבות יון, ולזה ודאי צריך הרבה תפילות, ולכן כל הצדיקים הללו התפללו על הנס הזה].

⁵ עבודה זרה ט, ע"א

והתני רבי יוסי ברבי מלכות פרס בפני הבית שלשים וארבע שנה מלכות יון בפני הבית מאה ושמונים שנה מלכות חשמונאי בפני הבית מאה ושלוש מלכות בית הורדוס מאה ושלוש

³ רש"י על דברים פרק לג פסוק יא, מחץ מתנים קמיו - מחץ קמיו מכת מתנים, כענין שנאמר: ומתניהם תמיד המעד, ועל המעוררין על הכהונה אמר כן. ד"א ראה שעתידין חשמונאי ובניו להלחם עם עובדי כוכבים, והתפלל עליהם לפי שהיו מועטים י"ב בני חשמונאי ואליעזר כנגד כמה רבבות, לכך נאמר ברכ' ה' חילו ופועל ידיו תצא:

⁴ [ובזה מתורץ מדוע עושים חג על חנוכה בו מודים על הניסים שנעשו בימי חשמונאים, ולא עושים חג על הניסים שקרו בזמנים אחרים, כמו בימי דבורה ושאר ניסים, שהתירץ הוא: שלא עושים חג זכר לניצחון או נס שהיה ונעלם, אלא עושים חג לזכר נס ואור שמתגלה ומאיר לעולם באותו זמן, כמו פסח שלעולם באותו לילה היה

כהונה בכל מקום.

ככה [שמעון הצדיק] הוא הלך מירושלים הוא הלך לאנטיפטרס, זה ליד ראש העין היום, וכל הלילה [הוא הלך], הוא יצא מיד בשקיעה והלך כל הלילה עם אבוקות, לא היה [אז פנסים להאיר את הדרך], אפילו למטרנה לא היה, שום דבר לא היה, הוא לא ראה איך הולכים בכלל.

[וכך שמעון הצדיק הלך] עד שהוא הגיע למחנה של אלכסנדר מוקדון, ואלכסנדר מוקדון היה בדרך להחריב את ירושלים, אז הוא הצטרף אליו, אמר נלך ביחד, לאן שאתה הולך אני הולך, עמי כעמך

א' ביומא⁶ שהוא קרא לשמעון הצדיק, הכותים אמרו לו שהגיע הזמן להשמיד את עם ישראל, לכולות את עם ישראל, כי עד שיש את עם ישראל בעולם אז אתה לא תשלוט על העולם, הם ישלטו – לא אתה. אז הוא החליט שהוא יבוא להחריב את כולם, להחריב את ירושלים, להחריב את בית המקדש, ואז שמעון הצדיק לבש בגדי כהונה [והלך לקראתו].

כל זה הגמרא שואלת אם מותר ללבוש בגדי כהונה גם מחוץ למקדש, אז הגמרא מביאה ראייה משמעון הצדיק שהוא לבש בגדי כהונה [והלך מחוץ לבית המקדש], כי אם יש פיקוח נפש מותר ללבוש בגדי

מראי מקומות והערות

זרחה חמה ופגעו זה בזה כיון שראה לשמעון הצדיק ירד ממרכבתו והשתחנה לפניו אמרו לו מלך גדול כמוך ישתחנה ליהודי זה אמר להם דמות דיוקנו של זה מנצחת לפני בבית מלחמתי אמר להם למה באתם אמרו אפשר בית שמתפללים בו עליך ועל מלכותך שלא תחריב יתעורר עובדי כוכבים להחריבו אמר להם מי הללו אמרו לו כותיים הללו שעומדים לפניך אמר להם הרי הם מסורין בידיכם מיד נקבום בעקבותיהם וילאום בנבי סוסייהם והיו מגורין אותם על הקוצים ועל הפרקנים עד שהגיעו להר גראם כיון שהגיעו להר גריזים חרשוהו וזרעוהו פרשינו כדרך שבקשו לעשות לבית אלהינו ואותו היום עשאוהו יום טוב. אי בעית אימא: ראויין לבגדי כהונה. ואי בעית אימא: "עת לעשות לה' הפרו תורתך".

⁶ יומא טט, ע"א

תא שמע: בגדי כהונה, היוצא בהן למדינה – אסור. ובמקדש, בין בשעת עבודה בין שלא בשעת עבודה – מותר, מפני שבגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן. שמע מינה. ובמדינה לא? תנאי בעשרים וחמשה [בשבת] יום הר גראם [הוא] דלא למספד יום שבקשו כותיים את בית אלהינו מאלכסנדרוס מוקדון להחריבו ונתנו להם באו והודיעו את שמעון הצדיק מה עשה לבש בגדי כהונה ונתעטף בבגדי כהונה ומקרי ישראל עמו ואבוקות של אור בידיהן וכל הלילה הללו הולכים מצד זה והללו הולכים מצד זה עד ששלה צמוד השחר כיון ששלה צמוד השחר אמר להם מי הללו אמרו לו יהודים שמרדו בה כיון שהגיע לאנטיפטרס

יהודי נבזה, יהודי זה היה [העם]
הכי חלש בעולם אז, אין להם
מגינים, אין להם סוסים, אין להם
חיצים, לא קשתות.

כמו שאמר סנחריב אני אתן לכם
סוסים, סנחריב היה לארג' (- נדיב),
הוא לא היה מלך רע, הוא היה
מלך טוב מאוד, הוא אהב את
היהודים, אני אתן לכם סוסים,
מה שאתם רוצים, מגנים,
קשתות, חיצים, רק בוא נעשה
קצת מלחמה, שיהיה קצת
מעניין, [לא באתי] סתם לשחוט
כבשים, אני לא באתי לשחוט
כבשים, בשביל זה כבשתי את כל

מורינו הרב ביום שישי האחרון בצפון
בקברי צדיקים

העולם, [בשביל את ירושלים בלי שום
מלחמה]?, [בשביל זה קיבצתי] שני
מיליארד שש מאות מיליון
[חיילים]⁷, בשביל זה לא באתי
לכאן, אני רוצה מלחמות, אני
אוהב מלחמות, ה' אוהב
מלחמות, ה' גם איש מלחמה,
הוא גם נלחם כל בוקר, ה' איש

סוסי כסוסים, ואז האיר השחר
וכולם רואים איך שאלכסנדר
מוקדון נופל מהמרכבה שלו
משתטח לפני שמעון הצדיק
מבקש מחילה מנשק לו את
הרגליים, כולם נבהלו, מה קרה
המלך השתגע? קרה לו משהו?
השתבש משהו? נשים לו ולריאן
בקפה, מה קורה? הוא כורע לפני

מראי מקומות והערות

על אברהם וכן עתידין לבוא עם גוג ומגוג
במתנייתא תנא אורך מחנהו ארבע מאות פרסי
רחב צואר סוסיו ארבעים פרסי סך מחנהו
מאתים וששים ריבוא אלפים חסר חד בעי
אבי חסר חד ריבוא או חסר חד אלפא או
חסר מאה או חסר חד תיקון:

⁷ סנהדרין צה ע"ב

אמר רב יהודה אמר רב בא עליהם סנחריב
הרשע בארבעים וחמשה אלף איש בני מלכים
יושבים בקרונות של זהב ובשמנים אלף
גבורים לבושי שריון קליפה ובששים אלף
אחוזי חרב רצים לפניו והשאר פרישים וכן באו

ואז הוא הלך לכותל להגיד שבע תיקון הכללי, והוא רואה את הגוי עולה במדרגות, 172 מדרגות יש מהכותל עד המקווה, עד רחוב העומר, הוא רואה אותו (- את הגוי) הולך [להתרחץ] עם שני מגבות שני שמפו, אומר לו הגוי הכנת כבר את הכסף?

עוד עשר דקות שקיעה, אמרנו עד השקיעה [אם לא תמלא את הבריכות מים תמלא לי אותם בכסף וזהב, והשקיעה עוד עשר דקות ולא ירד עדיין גשם].

הוא (- נקדימון בן גוריון) אומר יש לי זמן, עשר דקות, אפשר להגיד שבע תיקון הכללי, מה יש, עוד מעט תראה שירד מבול כזה, שלא היה כזה מבול מבריאת העולם, כל העיר תהיה מוצפת, יצטרכו לעלות על הגגות, [וכן היה

לא היה אפילו מים [לעולי רגלים], אמר לו הגוי אם תמלא לי את זה (- את הבריכות מים שברשותי) בזהב בכסף תקבל מים בחינם, רק שירד גשם, [כלומר הגוי אמר שהוא מוכן להביא לנקדימון את הבארות מים בחינם, בתנאי שהוא יחזיר לו אותם מלאים במים למרות שיש בצורת, אבל אם הוא לא ימלא את הבריכות במים, הוא יצטרך למלאות את הבריכות בכסף וזהב]. היום לא יורד גשם רק ירד חצי כמות הגשם, מה יהיה? איך נמלא את הבורות?

❦ מראי מקומות והערות ❦

יָרְדוּ חֹזֵר וְנִכְנַס לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ נִתְעַטֵּף וְעָמַד בְּתַפְלָה וְאָמַר לִפְנֵי רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הוֹדַעְ שֵׁשׁ לָךְ אֱהוּבִים בְּעוֹלָמְךָ מִיַּד נִתְפָּרוּ הָעַבִּים וְזָרְחָה הַחֲמָה בְּאוֹתָהּ שָׁעָה אָמַר לוֹ הָאָדוֹן אֵילֹו לֹא נִקְדָּרָה הַחֲמָה הִיָּה לִי פִתְחוֹן פֶּה עֲלֶיךָ שְׂאוּצִיא מִפֶּה מַעוֹתֵי תָנָא לֹא נִקְדִּימוֹן שְׁמוֹ אֵלָא בּוֹנֵי שְׁמוֹ וְלָמָּה נִקְרָא שְׁמוֹ נִקְדִּימוֹן שְׁנִקְדָּרָה חֲמָה בְּעַבּוּרָו. תִּנּוּ רַבָּנִי שְׁלִישָׁה נִקְדָּמָה לָהֶם חֲמָה בְּעַבּוּרָו מִשָּׁה וְיִהְיֶשֶׁע וְנִקְדִּימוֹן בֶּן גּוֹרִיוֹן:

לְעוֹלֵי רְגְלִים מִיַּד נִתְקַשְּׁרוּ שְׁמִים בְּעַבִּים וְיָרְדוּ גִשְׁמִים עַד שֶׁנִּתְמַלְאוּ שְׁתֵּים עָשָׂרָה מַעֲיֻנוֹת מִים וְהוֹתִירוּ עַד שֶׁיֵּצֵא אָדוֹן מִבֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִקְדִּימוֹן בֶּן גּוֹרִיוֹן יֵצֵא מִבֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּשִׁפְעָעוֹ זֶה בָּזָה אָמַר לוֹ תָן לִי דְמֵי מַיִם יוֹתֵר שֵׁשׁ לִי בְּיָדְךָ אָמַר לוֹ יוֹדַע אֲנִי שְׁלֹא הִרְעִישׁ הַקְדוּשׁ בְּרֹדָה הוּא אֵת עוֹלָמוֹ אֵלָא בְּשִׁבְיָלָךְ אֵלָא עַדִּין יֵשׁ לִי פִתְחוֹן פֶּה עֲלֶיךָ שְׂאוּצִיא מִפֶּה אֵת מַעוֹתֵי שֶׁכָּבֵר שִׁקְעָה חֲמָה וְגִשְׁמִים בְּרִשּׁוֹתֵי

נקדימון התפלל בבית המקדש] ואז מתחיל לרדת כזה מבול, תוך שניה כל הבורות התמלאו, ירושלים מוצפת במים והמים עולים עולים עולים, אנשים עולים על הגגות וזה ממשיך לעלות, בינתיים נקדימון בן גוריון עולה בחזרה לרחוב העומר למקווה, עכשיו הוא הולך למקווה אחרי הנס, הגוי יורד מהמקווה ברחוב העומר, יורד עם שתי מגבות עם שני שמפו, כבר השמפו ריקים הוא השתמש בכל השמפו לכבוד ההילולא הגדולה שימלאו לו 12 בורות עם זהב, ואז הוא יורד את המדרגות והוא עולה את המדרגות, נפגשים, אומר לו נקדימון בן גוריון, תכין עודף, הבורות התמלאו עד למעלה, [ואילו בשעה] שלקחתי ממך את

הבורות היה שני מטר פחות, עכשיו זה התמלא עד למעלה, [הגוי] הוא אומר לו מה פתאום, הוא הוציא לו שעון סטופר, שוויצרי, 2026, תראה לחצתי על הסטופר ברגע שהתחיל המבול, זה היה כבר 6:02, השקיעה בשש, שתי דקות [אחרי השקיעה], אני זכיתי במים, נקדימון אומר תן לי ללכת עוד פעם לכותל¹⁰. [נקדימון] הלך עוד פעם לכותל, ירד את כל המדרגות, אמר עוד תיקון הכללי אחד, השמש זרחה, ולכן קוראים לו נקדימון בן גוריון שנקדה החמה בעבורו.

כל אחד יכול לזכות נקדה חמה בעבורו¹¹, כל אחד משובו בנים צריך לזכות נקדה חמה בעבורו, הגמרא אומרת סוכה כ"ח¹² ובבא

מראי מקומות והערות

¹² סוכה כח ע"א

תנו רבנן שמונים תלמידים היו לו להלל הזקן שלשים מהן ראים שתשרה עליהן שכינה כמשה רבינו ושלשים מהן ראים שתעמד להם חמה פיהושע בן נון עשרים ביעונים גדול שבבבל יונתן בן עוזיאל קטן שבבבל רבן יוחנן בן זכאי אמרו עליו על רבן יוחנן בן זכאי שלא הניח מקרא ומשנה גמרא הלכות ואגדות דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים קלים וחמורים וגזרות שוות תקופות וגמטריאות שיחת מלאכי השרת ושיחת שדים ושיחת דקלים משלות כוכסין משלות שועלים דבר גדול

¹⁰ [נראה שמוזה שהגמרא אומרת שנקדימון הלך לבית המקדש ומורינו הרב אומר שהלך לכותל, שכוונתו לרמוז שבכותל אפשר לפעול ניסים בדיוק כמו שהיה אפשר לפעול בבית המקדש. וזה לימוד עצום].
¹¹ [נראה שיש כלל בכל שיעורי מורינו הרב, שכל מעשה או השגה המוזכר בחז"ל, נכתב כדי לגלות לנו שגם אנו יכולים לזכות להגיע לאותה השגה או לאותה דרגה ממש, ואם נקדימון זכה להחזיר את השמש אזי כל אחד יכול להגיע לדרגה זו, ולא בשמים היא. וזה לימוד עצום לכל מקום].

סיפורים איך הוא עשה את החנוכה אדם הראשון גם לפי בית שמאי גם לפי בית הלל ואחרי זה בא כאן מלכות יון שמלכה 180, יגר סהדותא [180 ועוד] 34, [שווה] 214, יגר זה [גימטריא] 213, לבן התפלל שיוון תשלוט כאן 214 שנה והוא הצליח בתפילות שלו, כי שהגוי מתפלל הוא יכול להצליח יותר מהיהודי, כי הוא מתפלל יותר מעומק הלב, יותר בכוונה, וזה אומר האר"י [כוונת המילה] גלעד, הוא הגיע להר הגלעד, גלעד אנחנו יודעים שזה בעבר הירדן, אבל על פי הסוד זה חברון, הוא התפלל על חברון שזה הגלעד האמיתי, שהתגלה העידון, הרב"ה אומר בתורה צ"ז

בתרא קל"ד 80 תלמידים להלל, 30 מזיזים את השמש, כל מי שמגיע לשובו בנים צריך לדעת להזיז את השמש, זה התנאי לקבלה, כל אחד יבחנו אותו אם הוא יודע להזיז את השמש, 30 תלמידים להלל [שיכולים לעצור את השמש כיהושע], 30 [תלמידים היו] כמשה רבנו הם בטח הזיזו את השמש, משה רבנו הזיז את השמש חמש פעמים, במלחמת סיחון ועוג, ויהי ידיו אמונה בעמלק, ביום של מתן תורה, וביום שהוא כתב 13 ספרי תורה אז השמש נעצרה 60 שעות אומרת הגמרא בכ"ה ע"ז¹³.

עכשיו [חנוכה] זה בין הזמנים אפשר לגמור את כל ע"ז זה הכל

מראי מקומות והערות

תמים; רבי שמואל בר נחמני אמר: ארבעים ושמונה, אויל שית וקם תריסר, אויל שית וקם עשרים וארבעה, [שנאמר]: ולא אין לבוא כיום תמים, מכלל דמעיקרא לאו כיום תמים [הוה] - א"ד: בתוספתא פליגי, ר' יהושע בן לוי אמר: עשרים וארבעה, אויל שית וקם תריסר, אויל שית וקם תריסר, עמידתו כיום תמים; ר"א אמר: שלשים ושש, אויל שית וקם תריסר, אויל שית וקם עשרים וארבעה, ולא אין לבוא כיום תמים; ר' שמואל בר נחמני אמר: ארבעים ושמונה, אויל שית וקם עשרים וארבעה, אויל שית וקם כ"ד, מקיש עמידתו לביאתו, מה ביאתו כיום תמים, אף עמידתו כיום תמים.

וְדָבָר קָטָן דְּכָר גָּדוֹל מַעֲשֵׂה מְרַכְּבָה דְּכָר קָטָן הַיּוֹת דְּאֵבִי וְרָבָא לְקָיִים מַה שֶּׁנֶּאֱמַר "לִהְיוֹת אֶהְיֶה יְיָ וְאֶצְרֵתֵיהֶם אֲמֵלֶא" וְכִי מֵאַחֵר שֶׁקָּטָן שֶׁבְּכֶלֶן כָּהֵן גָּדוֹל שֶׁבְּכֶלֶן עַל אֶחָת כְּמַה וְכְמַה אָמְרוּ עָלָיו עַל יוֹנָתָן בֶּן עֲזִיָּאֵל בְּשָׁעָה שִׁישֵׁב וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה כָּל עוֹף שָׁפוֹרָח עָלָיו מִיַּד נִשְׂרָף¹³ עבודה זרה כה.

"ויעמד השמש בחצי השמים ולא אין לבוא כיום תמים" - וכמה? א"ר יהושע בן לוי: עשרים וארבעה [שעי], אויל שית וקם שית, אויל שית וקם שית, כולה מלתא כיום תמים; ר' אלעזר אמר: שלשים ושית, אויל שית וקם תריסר, אויל שית וקם תריסר, עמידתו כיום

שזה הולך הכל על אלדד ומידד. שזה אמר [רש"י] לנחמן ב"ר שמואל¹⁴, אמר לו רש"י בעצמו,

מראי מקומות והערות

¹⁴ נצוצי שמשון (עמ' נב במהדורה החדשה תשעג ירושלים)

מאמר מחכם קדמון רבי נחמן בר שמואל - ויראו אותו מרחוק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אותו להמיתו (לז' יח) פרש"י אותו כמו אתו, עמו, כלומר אליו [עכ"ל]. כמו (ויתהלכו אותו) ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו כי לקח 'אותו' אלהים (בראשית ה כד) ותרא 'אותו' כי טוב הוא (שמות ב ב) בשביל הליכתו היה בהיפך למדתו, חנוך למטטרון שלשה שבועות. ויהיו כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלוש מאות שנה (בראשית ה כג) כמנין ימות השנה שהם שס"ה. מטטרון לשון מטרוניתא (ריקאנטי פ' נשא ד"ה יברך) 'אותו' כמו אתו' ר"ל מדתו, כמו (מלאכי ב ה) בריתי היתה אתו. 'ואתו' כמו עמו, כמו שרמזו (שמות ב ו) ותראהו את הילד, ועמו אותו שהיה מדבר אליו מאהל מועד. ותראהו את הילד [והנה נער] בוכה, היה לו לכתוב ותראה את הילד בוכה. אלא ר"ל כמו עמו. ואחר כך [כתוב שם והנה] נער בוכה, והקושיא ילד מעיקרא ואחר כך נער בוכה.

אני נחמן בן שמואל הולך רכיל ומגלה סוד על רש"י ע"ה הצדיק שהיה צנוע. 'ויתנכלו אותו' כמו אתו, עמו, כלומר אליו' כיון בזה הצדיק רש"י ע"ה 'ויתנכלו אותו' וכו'. 'אותו' רמז למה חנוך נעשה מטטרון'. 'אותו' חנוך נעשה כמו אתו. מי שיודע זה הכיוון, יודע מה בכיית הנער אצל משה רבינו ע"ה. ומי שאומר בכייה זו היתה בלי כונה, אז אתה מעכב תחיית המתים. ולא תוכל להמציא לך שום תרופה אם לא תתן ענין באות חנוך בן ירד.

שאלו ר' ישמעאל ור' נחוניא למטטרון, למה זכית להיות גדול מכל צבא מרום. אמר להם לפי ששמי חנוך בן ירד. וסימן לדבר חנוך לנער על פי דרכו (משלי כב ו) וזה האות של ירד מעולה מכל האותיות שבתורה חוץ משמות הקדושים. תמנה מספר שמותיו [נ"א

שנותיו] ותמצא כל צרכיך.

ואומר אני נחמן בר שמואל שהלכתי על קברו של אותו צדיק רש"י, הייתי בועט ברגלי והייתי מרעיש על קברו. ויצא מעט עשן מקברו. מיד נרתעתי לאחורי, וראיתי פיסת יד של אש. וקול אומר אלי. אם התרנו לך 'ויתנכלו אותו' כמו אתו, 'עמו' כלומר אליו' מי התיר לך. מיד הלכתי בפחי נפש. ומיד שהלכתי ד' אמות לאחורי, שמעתי קול דממה דקה, תשחיר שיניך בתענית, ואם לאו אין לך תקנה, מטעם כי האותיות '[עמו] כלומר אליו', צועקים עליך למרום. מיד כשהלכתי לביתי פגע בי נחש, והיה כתוב על ראשו כל ערל וכל טמא לא יאכל בו (עפ"י שמות יב מח) מיד בכיתי בכייה גדולה, ואמרתי בלבי והרי שום טמא ופגול לא בא אל פי.

הלכתי ושטחתי על קברו של אותו הצדיק כל הלילה. ובפלגות הלילה שמעתי קול קורא אלי, לאו אתה דומה לרש"י שהיה מוסר את עצמו ונפשו על דברי תורה, והרכה תורה בישראל. וכמעט שנעלמו ממך שערי דמעות. אמרתי ח"ו אין לי תקנה. מיד הראו לי מן השמים תעסוק באלדד ומידד אז תתקן עיוותך. ואז תזכה לידע אמאי נקרא משה רבינו ע"ה בסעודת דוד קפילא. ואז תעשה ריוח והצללה לך ולכל ישראל.

אמרתי אל לבי מה ענין שמיטה אצל הר סיני, ר"ל מה ענין יוסף אצל אלדד ומידד. ואשתומם על המראה ואין מבין. מה עשיתי שמתי נפשי בכפי ואמרתי בבכי ובמר נפשי, אם תלמיד חביב אני בעיניך וכני בכל אלה ולמדני. כי הצדיקים במיתתם קרויים חיים (ברכות יח). ומיד ראיתי ביטוי (ר"ל ניצוצי) אש יוצאים מקברו של רש"י ע"ה. ונפיק בת קול ואמרה אני שלמה בר' יצחק התענית תרי"ג ימים רצופים חוץ משבתות וימים טובים, עד שהוצאתי הדבר לאור, והוצאתי מכח אל הפועל, כשהיברתי פירושי הגדול על

תחיית המתים, חמש דקות [לפני תחיית המתים] צריכים למות.

[אבל] העם [שמע את הנבואה שאמרו אלדד ומידד: 'משה מת יהושע מכניס'] לא הבין את הנבואה [שהכוונה שעכשיו יהיה תליית המתים, אלא חשבו שהכוונה כפשוטו שעכשיו משה ימות ומשה יכניס את עם ישראל לארץ ישראל, והטעות של עם ישראל הייתה שחשבו שאפשר להבין את הנבואה כפשוטו], כי [באמת] נבואה אי אפשר להבין, [הנבואה] זה רק חצי דברים, מה שרואים בנגלה זה חצי דברים [ורק

אתה רוצה לדעת את הסוד של 'אתו, עמו, אליו' אז תדע את הסוד של אלדד ומידד, זה סוד של תחיית המתים, כי אלדד ומידד התנבאו על תחיית המתים, כי על פי פשט מגיע להם מיתה, הם אמרו נבואת שקר, [ש]משה מת [שפירושו שעכשיו], אבל משה חי, אז צריכים לתלות אותם, לחנוק אותם, נבואת שקר זה חנק, אבל אלדד ומידד התנבאו על תחיית המתים¹⁵, כי אם משה מת יהיה

מראי מקומות והערות

כל מי שאינו יודע חילוק בין הסרת טבעת של פרעה שנתן ליוסף (בראשית מא מב) ובין הסרת הטבעת של אחשוורוש שנתן להמן (אסתר י ג) אל יהא עוסק בנסתרות הללו. אם נתינת טבעת להמן מורה על חנק, כי לא נתן לו על ידו, רק להמן, ר"ל להימן. והוא נענש על מחשבתו הרעה אשר חשב. ולכן נפרע ממנו מדה כנגד מדה, ודינו בחנק. כל מי שגנב דינו בחנק. מיד מילתא בלבי נטרית עד יום מותי. ובעת מיתתי [נ"א הליכתי] השתחויתי ג' פעמים נגד השכינה. ושמעתי ג' פעמים בין כל השתחויה אומר, אלמלא (שלא) הוציא שם בן נח לאברהם אבינו להם ויין באותה הסעודה, אז לא היה נהרג משיח בן יוסף במלחמת גוג ומגוג. וזה הצער בפמליא של מעלה ושל מטה. דוק ותמצא צרי למכתך ומרגוע לנפשך. אמן אמן אמן סלה סלה סלה¹⁵ [כלומר לא יתכן שכוונת נבואתם הייתה שמשעה עכשיו מת ואם כן כיון שמשעה עוד חי 40 שנה מוכרח שהם אמרו נבואת שקר, אלא הם אמרו נבואת אמת שמשעה מת, וכוונת הנבואה הייתה שעכשיו יהיה תחיית המתים וקודם תחיית המתים גם משה רבינו צריך להיפטר ליזמן קצר כדי לקום עם גוף חדש].

תורה שבכתב ועל תורה שבעל פה, ופמליא של מעלה ומטה מוצאין נחת רוח בדברי. וכ"ב שנים היו מפלפל מטטרון שר הפנים עם הקב"ה, ולא היו נחת רוח למטטרון, עד שבא בן עמרם ותיקן הדברים.

וזה לשונו של משה רבינו ע"ה, אשריך שלמה בר יצחק שכל מגמת פניך לשם שמים. 'ויתנכלו אותו' כבר נתתי לחלקם של אברהם יצחק ויעקב. 'אתו עמו' נתתי לחלקי. כלומר אליו' נתתי חלקו של הקב"ה. ומי שידוע זה הוא יודע הפלוגתא של הקב"ה עם מטטרון. אבל האות של ירד קח בידך, והתי"ו של ויתנכלו, ואז תעשה שלום בין יוסף ואחיו בעוה"ו ובעוה"ב. יוסף מחציו, ותי"ו מלא, והא' מורה ר"ה שהוא ראש, גם תדע למה אמר יהודה דוקא להביא (נ"א אמרו יהודה הביא) הכתונת לאביו. ואז תדע גם כן גלגול עצמות של יהודה כמדבר ארבעים שנה (סוטה ז:). וסימן לכל זה שהקב"ה ית"ש עוסק בכל יום בבי"ת של בראשית, ובלמ"ד של לעיני כל ישראל.

וכשהלכתי מקברו, בשעת הנחת תפילין שלי שמעתי (נ"א מצאתי כתוב על התפילין שלי)

קשה שני קושיות: א. אם נאמר שהכוונה שיהושע היה תמיד עניו ולכן הוסיף לו משה רבינו י' וקרא לו יהושע במקום הושע, אם כן קשה, כיון שגם לפני כן היה עניו, למה קרא עכשיו יהושע ולא לפני כן, אלא מוכרחים לומר שעכשיו התנהג בענווה ביתר שאת, ואם כן צריך להבין מה הייתה הענווה המיוחדת כאן שלכן זכה שדווקא עכשיו הוסיף לו משה רבינו י', ב. ועוד קשה למה זכה לקבל את ה'י' של שרה [שלזה לא זכה שום צדיק, שלהרבה צדיקים הוסיפה התורה י', אבל אף אחד מהם לא זכה שזו תהיה ה'י' של שרה חוץ מיהושע], כתוב היצהרי, העמרמי, החברוני, העוזיאל, אבל זה לא ה'י' של שרה, ה'י' של שרה זה רק זכה יהושע כי הוא היה בשיא הענווה, אז איפה [דווקא כאן] רואים את הענווה? אם הוא ענו אז תקרא לו מיד, עוד במצרים שהוא התקרב אליו, משה היה בגיל 80 [יהושע] הוא היה בגיל 50, 30 שנה הבדל אז אפשר לקרוא לו מיד יהושע.

אלא משה ידע שהולכים להרוג אותו, אומר האר"י הקדוש

הצדיקים הגדולים יכולים להגיע לעומק כוונת הנבואה]. אז [עם ישראל שהבינו את הנבואה כפשוטו] אמרו [אם] משה מת - לא נכנסים לארץ, אף אחד לא יכנס לארץ, עושים שביתה, עושים אולטימטום, לא נכנסים לארץ בלי משה, ואת יהושע בוא נהרוג¹⁶.

[וזה שכתוב ש] משה ראה את ענוותנותו של יהושע, [ולכאורה קשה] איזה ענווה? שיקרא לו מיד יהושע, עוד במצרים, אם יש לו ענוה שיקרא לו [כך מתחילה. כלומר

מראי מקומות והערות

גיסא, שמא יאמר האומר בפועל גמור ובמעל שלח משה את יהושע עם המרגלים, כי גלוי לפניו בנבואה היה, כי עתידים כלם למות, ולכן מקנאתו בו ממה שנתנבאו אלדד ומידד, משה מת ויהושע מכניס, לכן שלחו כדי שימות עם המרגלים במגפה, ויד לא תהיה בו, לכן הקדים להתפלל עליו, מה שלא עשה כן עם זולתו, ואמר יה יושיעך מעצת מרגלים, ותלך לשלום ותחזור לשלום:

¹⁶ שער הפסוקים - פרשת שלח לך מר שמואל, הואיל נפק מפומיה דרב זל"ה, נוכל לומר שאפשר לדון את המרגלים לכף זכות, למה שהוציאו דבה על הארץ, כדי שלא יכנסו ישראל לתוכה. להיות ששמעו נבואת אלדד ומידד, משה מת יהושע מכניס, לכן טוב להרוג את יהושע, וגם לגרום שלא יכנסו ישראל לארץ, וישאר משה חי וקיים, לכן אמר משה, יה יושיעך מעצת מרגלים. או זיל לאידך

המרגלים אמרו אנחנו נהרוג אותו, הוא רוצה להיות המנהיג [כמו ששמע את נבואת אלדד ומידד], הוא רוצה שמשה ימות, אנחנו רוצים שמשה יחיה, כי מי שאהב את משה באמת זה דווקא היו המרגלים, הם אהבו את משה, ככה הם חשבו בדמיון שלהם.

אדם חושב שהוא אוהב את הצדיק,

לאהוב את הצדיק זה לשבור את השאומי,

את הסמרטפון,

את האייפון,

זה נקרא לאהוב את הצדיק,

סתם לאהוב את הצדיק אז נהרוג את יהושע¹⁷,

אדם הורג את הצדיק,

מי שמחזיק סמרטפון מי

שמחזיק שאומי, אייפון,

הורג את הצדיק כל שניה,

מקצר את חיי הצדיק מביא סרטן

לצדיק,

אנשים מסכנים את הצדיק את חיי הצדיק,

אדם צריך לדעת שהמלחמה של יהודה [המכ"י] זה היה בתרבות יון, לא נגד היוונים,

[כי את היוונים אי אפשר לנצח פעם אחת ולתמיד], היוונים הם בכל דור מחדש, יש אדומים, ויש רוסים, ויש ערבים, יש נוח'בה, יש חמאס, הכל זה אותם היוונים שבאים בכל דור בצורות אחרות, אותה הגברת בשינוי האדרת'.

לכן אדם צריך לדעת שעכשיו כולם מקבלים על עצמם לזרוק את הסמרטפונים,

את האייפונים,

את השאומי,

לזרוק,

לנפץ לרסיסים,

זה האלילים,

זה עבודה זרה,

מראי מקומות והערות

לחשוב להרוג את יהושע זה נקרא לאהוב את הצדיק.

¹⁷ [כלומר מי שלא אוהב את הצדיק באמת, יכול

משיח יגיע ברגע הזה!

שכל אחד ישבור את הסמרטפון
שלו,

את האייפון שלו.

ועכשיו 11, עד שש בוקר [יש]
שבע שעות, אפשר לגמור שבע
דפי גמרא, כל אחד ידע ששובו
בנים זה רק שבע דפים, אדם
ישאל אותך מה קרה לך בשובו
בנים? מה הרווחת? [תענה לו:] עד
שובו בנים למדתי שבע שעות
גמרא, עכשיו אני לומד 14 שעות,
נשאר עשר שעות לישון, אם
לומדים 14 שעות לא קורה שום
דבר, אפשר לישון עשר שעות,
להיות במיטה, לאכול עשר
שעות, לאכול ארטיקים
וקרטיבים וגלידות, הגמרא לא
לוקחת מהזמן שום דבר, ה' ברא
24 שעות, כל אחד ילמד עכשיו 7
שעות, עד שש, מ 11 עד שש, שש
אומרים הודו, 6 וחצי כבר אפשר
לעמוד שמונה עשרה, הלל זה
שעה עד שבע וחצי וישנים
משבע וחצי עד ארבע וחצי זה
בדיוק תשע שעות אפשר לישן
בשקט בשביל 90 שנה, מי שישן
תשע שעות כבר פטור מלישון 90

זה פי מיליון מאכילת חזיר,

שאדם מחזיק אייפון כל שניה
הוא עובר על מיליון עבירות,

חזיר זה חמש לאווין,

פה זה מיליון לאווין בכל שניה,

וזה מביא את החורבן,

מה שקרה בשמחת תורה,

מה שקרה בשואה,

זה הכל בגלל האייפונים,

בגלל השאומי,

בגלל הסמרטפונים,

זה תרבות יון,

היא משתלטת עלינו בכל דור
מחדש,

והניסיון הוא רק בכם,

ברגע שאתם שוברים כעת את
האייפונים,

את הסמרטפונים,

את השאומי,

משיח מגיע היום!

אני מבטיח!

שהיום בן 14 יש לו לחיות עוד 106 שנה, כל אחד יהיה עוד 106 שנה, זה בטוח, הרב מבטיח לכולם חיים ארוכים 106 שנה, לשבור את השאומי.

שנה.

עכשיו לומדים את כל ע"ז על המערה שחפרו¹⁸, עכשיו נתנאל תפילנסקי הוא היה אבא של נחמן, סבא של שמואל אז הוא אמר לי שגילו עכשיו בששת הימים את המערה שחפר אנטונינוס מטבריה לציפורי, שם מחביאים עכשיו עשר אלף פצצות אטום, זה מערה שהולכת 18 ק"מ, כל האטום של המדינה זה במערה

ברגע שמגיעים לרבי'ה כבר לא צריך לישון, לא צריך לאכול, לא צריך שום דבר, אחרי כזה מעמד של חנוכה, אדם לא צריך לא לישן, לא לאכול, מה שהוא ישן זה כבר מספיק לו לכל ה120, מי

מראי מקומות והערות

ושדריה אמר ידענא זוטי דאית בכו מחיה מתים מיהו בעידנא דאתינא לא נשכח איניש קמך כל יומא הוה משמש לרבי מאכיל ליה משקי ליה כי הוה בעי רבי למיסק לפוריא הוה גחין קמי פוריא אמר ליה סק עילואי לפוריך אמר לאו אורח ארעא זלזולי במלכותא כולי האי אמר מי ישימיני מצע תחתך לעולם הבא אמר ליה אתינא לעלמא דאתי אמר ליה אין אמר ליה והכתיב לא יהיה שריד לבית עשו בעושה מעשה עשו תניא נמי הכי לא יהיה שריד לבית עשו יכול לכל תלמוד לומר לבית עשו בעושה מעשה עשו אמר ליה והכתיב שמה אדום מלכיה וכל נשיאיה אמר ליה מלכיה ולא כל מלכיה כל נשיאיה ולא כל שריה:

¹⁸ עבודה זרה י, ע"ב

ההיא נקרתא דהוה עיילא מביתיה (של) אנטונינוס) לבית רבי כל יומא הוה מיייתי תרי עבדי חד קטליה אבבא דבי רבי וחד קטליה אבבא דביתיה אמר ליה בעידנא דאתינא לא נשכח גבר קמך יומא חד אשכחיה לרבי חנינא בר חמא דהוה יתיב אמר לא אמינא לך בעידנא דאתינא לא נשכח גבר קמך אמר ליה לית דין בר איניש א"ל (אימא) [לימא] ליה לההוא עבדא דגני אבבא דקאים וליתי אזל רבי חנינא בר חמא אשכחיה דהוה קטיל אמר היכי אעביד אי איזיל ואימא ליה דקטיל אין משיבין על הקלקלה אשכחיה ואיזיל קא מזלזלין במלכותא בעא רחמי עליה ואחיה

יזכה להיות מצע תחתך לעולם
הבא.

כל אחד צריך להתפלל שהוא
יהיה מצע תחת הצדיק לעולם
הבא,

וכל אחד זורק את השאומי, את
הסמרטפונים, את האייפונים,
בזכות זה נזכה כעת לגאולה
השלמה, במהרה בימנו אמן.

המשך שיעור יום רביעי ו בסלו לפרויקט חונכים של הר' נחמן האס תשפ

[הגויים אומרים על היהודים] דבר ראשון
לחסל אותם זה לפני הכל זה
מצוות עשה דאורייתא, הלכה
שעשו שונא ליעקב, על חרבך
תחיה זה היה הברכה, עשו ביקש
ברכה מיצחק, "הברכה אחת היא
לך אבי"? אבא אין לך ברכות?
תגיד ברכה והצלחה, ברכה
והצלחה, הרב'ה מגור אומר
1500 ברכה והצלחה כל ליל
שבת, מה אכפת לך להגיד עוד
ברכה והצלחה? אז יהיה לי את
אטליה, יהיה לי את ברזיל, יהיה
לי את צ'ילי, פרו, ארגנטינה, [-]
אורוגוואי, קולומביה, ונצואלה,

שם מחביאים את הכל,
מזרה ענקית שאפשר ללכת
[בתוכה] עם פרש עם סוס עם רומח
ולא מגיעים לתקרה, זה חפר
אנטונינוס והוא בא לרבי ללמוד
תורה, כל זה כתוב בע"ז זה הכל
סיפורים, ואז הוא (- אנטונינוס) היה
בא אליו [- לרבי יהודה הנשיא ומשרת
אותו], הוא עושה לו חביתה, עושה
לו סלט, עושה לו צולנט, עושה
לו המבורגר, צ'יקן, הוא צולה לו
את הכל. ורבי אומר מה קורה?
[איך אתה, שהיך קיסר רומא משרת אותי?]

ואז הוא (- אנטונינוס) נשכב על
הרצפה, כי פעם המיטות היו
גובה של מטר, לא כמו היום,
הגמרא אומרת שאם זה (- החלל
שתחת המיטה גובה) עשרה טפחים אז
זה רשות בפני עצמה אז לא צריך
אפילו לבדוק חמץ, זה רשות
בפני עצמה אבל [אז] המיטות לא
כמו היום שזה 30 ס"מ, פעם
המיטות היו מטר ממש, והיה
דרגש, אז אנטונינוס אומר אני
יהיה הדרגש, מהיום אתה דורך
עלי [כדי לעלות על המיטה], [רבי אומר]:
מה אני יכול לדרוך על פוטיין? על
טראמפ? אתה הקיסר של כל
העולם! הוא אומר הלואי ואני

אור, נהיה עמוד השחר, נהיה עמוד השחר כולם נבהלו, הקיסר נופל מהמרכבה שלו, נופל מהסוס שלו, ומנשק את הרגליים של שמעון הצדיק, [כולם אמרו:] זה הסוף, גמרנו, תמיד היהודים עם הקומבינות שלהם, אי אפשר עם היהודים האלה, כישפו

אותו, לא יודעים מה הם עשו לו? נתנו לו [סס] משהו נתנו לו, מה הוא נופל מהסוס? מה הוא מנשק את הרגליים של שמעון הצדיק? מה קרה לו? הוא השתגע? נשים אותו באיתנים, התקשרו לאיתנים אין מקום, לא ידעו מה קרה לקיסר של כל העולם. הם אמרו לו ששמעון הצדיק זה המורד הכי גדול, והפושע הכי גדול, והגנגסטר הכי גדול, פתאום הוא נישק לו את הרגליים, מה קרה כאן?

בעלות השחר אמרו לו זה היהודים, הוא ראה את שמעון הצדיק, ירד, והשתחוה לו, נישק לו את הרגליים, [ואמר:] שמעון הצדיק אתה אלוקים, אתה מלאך,

הכל זה שייך לבני עשו, כל אמריקה הדרומית זה בני עשו, ויהיה לי את צרפת, ויהיה לי את אוקראינה, ויהיה לי את פולין, הכל יהיה לי. [כאן שואל להפך, כיון שבסוף יצחק בירך את עשו, ועשו קיבל את כל המדינות שהזכיר, מדוע כעס עשו על יעקב על שקיבל את ארץ ישראל], מה יש כאן [בארץ ישראל]? רק מדבר, מה אתה [עשו] צריך את ארץ ישראל? מה אכפת לך? לא, אני רוצה להרוג את יעקב, הוא לקח לו את הברכה, איזה ברכה? אתה קבלת ברכה יותר טובה, פי מיליארד יותר טובה.

[חוזר לסיפור שהכותים הלשינו על יהודים לפני אלכסנדר מוקדון, ולכן החליט אלכסנדר להחריב את בית המקדש ושמעון הצדיק הלך אליו כל הלילה להמתיק את הגזירה], והולכים זה אצל זה, פתאום נהיה

מלאך הולך לפני, כי [באמת] אי אפשר להילחם בפרס, [כלומר באמת בדרך הטבע היוונים בראשות אלכסנדר לא יכלו לנצח את חיל פרס שהיה צבא גדול ומאורגן], רק מלאך [בדמות שמעון הצדיק עזר לאלכסנדר לנצח את פרס], מי שקרה את הסיפור על אלכסנדר מוקדון, אי אפשר בשום אופן [לומר שניצחונו היה בדרך הטבע], זה היה הכל ניסים ונפלאות משמים. [ואלכסנדר מוקדון אומר לשמעון הצדיק:] ואתה הולך לפני, מלאך עם הדמות שלך הולך לפני ומנצח לי את כל המלחמות, כל המלחמות.

אמרו לו השתגעת? כישפו אותך, היהודים האלה עם הקומבינות שלהם, תראה מה שהם עשו לך, מה הם עשו לך, מה אתה משתחוה ליהודי בזוי ומשוקץ, הכי משוקץ שבעולם, כולם נגדו, הוא אמר דמות דיוקנו, מלאך בדמות שמעון הצדיק הולך לפני ומנצח את כל המלחמות.

אז הוא אמר לשמעון הצדיק: [הכותים] אמרו לי להחריב פה את הבית, להחריב את ירושלים, [אמרו לי] שאתם הגנגסטרים אתם הפושעים אתם עושים רק פרובוקציות, [שמעון הצדיק] הוא

אז הוא אמר לשמעון הצדיק: [הכותים] אמרו לי להחריב פה את הבית, להחריב את ירושלים, [אמרו לי] שאתם הגנגסטרים אתם הפושעים אתם עושים רק פרובוקציות, [שמעון הצדיק] הוא

אז כל זה קרה בחנוכה.

וזה שואל הרמב"ן אז למה [נהרגו כל החשמנאים]? היה כאלה צדיקים כמו מתתיהו כהן גדול, וכמו חמשת הילדים שלו, יהודה, יוחנן, אלעזר הוא דקר את הפיל,

לארץ ישראל, בדרך הוא קיבל נמק, כל הגוף שלו התחיל להירקב עם תולעים, שהוא חי עוד, ולקחו דחפו אותו בכוח בתוך תעלה, וככה קברו אותו מסכן.

אבל למה מהחשמונאים אין שום זכר? כל זה שואל הרמב"ן כאן¹⁹, "לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו", וזה היה העונש של החשמונאים שהיה אסור לקחת תואר מלך, וזה היה עונש

כי המלך הגיע, המלך (- אנטיוכוס) שמע שכבשו את ירושלים, עד שלא כבשו את ירושלים לא היה אכפת לו, שיכבשו את חברון שיכבשו את בית לחם, מה אכפת לי, [אבל כ] שאמרו לו תשמע, כבר כבשו את ירושלים היהודים האלה, אי אפשר להיפטר מהם, זה גנגסטרים, תראה מה שהם עשו, כבשו את ירושלים, תבוא תעשה משהו, אז הוא הפסיק את המלחמה בפרס, והתחיל לנסוע

מראי מקומות והערות

דעת אביהם ומעבירים נחלה, והם היו סומכים על דבר אחיה השילוני הנביא שמשח לירבעם ואמר ואענה את זרע דוד למען זאת אך לא כל הימים (מ"א יא לט) וכאשר האריכו ישראל להמליך עליהם משאר השבטים מלך אחר מלך ולא היו חוזרים אל מלכות יהודה עברו על צוואת הזקן ונענשו בהם, וכמו שאמר הושע (ח ד) הם המליכו ולא ממני:

וזה היה עונש החשמונאים שמלכו בבית שני, כי היו חסידי עליון, ואלמלא הם נשתכחו התורה והמצות מיישראל, ואף על פי כן נענשו עונש גדול, כי ארבעת בני חשמונאי הזקן החסידים המולכים זה אחר זה עם כל גבורתם והצלחתם נפלו ביד אויביהם בחרב והגיע העונש בסוף למה שאמרו רז"ל (ב"ב ג:) כל מאן דאמר מבית חשמונאי קאתינא עבדא הוא, שנכרתו כלם בעון הזה ואף על פי שהיה בזרע שמעון עונש מן הצדקים, אבל כל זרע מתתיה חשמונאי הצדיק לא עברו אלא בעבור זה שמלכו ולא היו מזרע יהודה ומבית דוד, והסירו השבט והמחוקק לגמרי, והיה עונשם מדה כנגד מדה, שהמשיח הקדוש ברוך הוא עליהם את עבדיהם והם הכריתום:

¹⁹ רמב"ן בראשית מט, י

לא יסור שבט מיהודה אין ענינו שלא יסור לעולם, כי כתוב (דברים כח לו) יולך ה' אותך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבותיך, והנה הם ומלכם בגולה, אין להם עוד מלך ושרים וימים רבים אין מלך בישראל והנביא לא יבטיח את ישראל שלא ילכו בשבי בשום ענין בעבור שימלוך עליהם יהודה:

אבל ענינו שלא יסור שבט מיהודה אל אחד מאחיו, כי מלכות ישראל המושל עליהם ממנו יהיה, ולא ימשול אחד מאחיו עליו, וכן לא יסור מחוקק מבין רגליו, שכל מחוקק בישראל אשר בידו טבעת המלך ממנו יהיה, כי הוא ימשול ויצוה בכל ישראל, ולו חותם המלכות, עד כי יבא שילה ולו יקהת כל העמים לעשות בכולם כרצונו, וזהו המשיח, כי השבט ירמוז לדוד שהוא המלך הראשון אשר לו שבט מלכות, ושילה הוא בנו אשר לו יקהת העמים:

... ולפי דעתי היו המלכים המולכים על ישראל משאר השבטים אחרי דוד עוברים על

החשמונאים שמלכו בבית שני כי היו חסידי עליון, והם הביאו את החנוכה, הם הורידו את אורות אין סוף.

כי חנה התפללה על חנוכה, כבר חנה האר"י אומר חנה כ"ו²⁰, כ"ו זה שם הוי"ה, אז חנה התפללה על חנוכה כבר 700 שנה קודם, כי מ'חנה' עד בניין הבית זה 40 שנה, הבית עמד 420, [יחד] זה 460, עוד 70 [שנות גלות בבל] זה 530, ועוד 210 זה 740 שנה מ'חנה' עד חנוכה, היא התפללה על חנוכה,

חנה כ"ו.

ותתפלל חנה על ה', כל זה כתוב בליקוטי הלכות חושן משפט הלכות מתנה, שכבר חנה התפללה על חנוכה, שבכח תפילת חנה ניצחו את היוונים, כבר חנה מיגרה אותם, שחנה זכתה להוריד את האורות של חנוכה, את האורות של אין סוף, כי חנוכה זה אור אין סוף ממש, זה ממש אור אין סוף, הלכות מתנה ה', כאן בדף ל"ט סעיף ס"א²¹, ר' נתן מסביר את כל הסוד

מראי מקומות והערות

²⁰ פרי עץ חיים - שער ר"ח חנוכה ופורים - פרק ד

שעשה, בארנו - כי ש"ע, הם ש"ע נהורין, שהם גימטריא ב' א"ל במילוי, ומציאות ב' א"ל אלו, הם בשם ס"ג, שבארנו במלת חנוכה, שהיא חנ"ה כ"ו, כי חנה גימ' ס"ג, שהוא הוי"ה פשוטה ומלאה. והנה הפשוטה הוא כ"ו, וד' אותיותיה ועם הכולל גי' א"ל, וכן בס"ג במלוי יש י"י א"י גי' א"ל, וב' א"ל הנ"ל מתמלאין כנ"ל, ונרמזו באותיות ש"ע מן שעשה. גם במה שבארנו במלת נ"ר, כי יש בו יחוד הוי"ה דע"ב עם אהיה, תכין כי גם אהי"ה זו היא ביוד"ן, אז שניהם גימטריא רגל, כי גם חנוכה גימטריא רגל, נ"ל שצ"ל נקרא רגל, כזכר בתיקונים:

²¹ ליקוטי הלכות הלכות מתנה ה אות סא: וזה בחינת חנכה ואתא בפגנות שהוא אותיות חנ"ה כ"ו בחינת ותתפלל חנה על ה', כי ותתפלל חנה על ה' זה בחינת תפלת ה' ממש, שהוא בחינת על ה', כמובן בכתבי האר"י, שזהו סוד שני השמות שבש"ש עשרה מדות

ש"הם ה' ה' ש"מבאר בזה הקדוש מן מ"ה ש"הם, בתראה ש"הם יתיר (וכמוכא בדברינו בזה המקום אחר, עין ש"ה). ה"ה ש"ה יתברך כב"כ, התפלל בעצמו בשם הראשון שהוא בחינת רחמים פשוטים להמשיך רחמים ממש השני שהוא ש"הם יתיר, שהוא בחינת רחמים גדולים רחמים רבים. וזה השם השני הוא בחינת על ה' ולשם הגיעה חנה בתפלתה בחינת ותתפלל חנה על ה'. וזהו בחינת תפלת ה' וכן למשם מן חנכה. ועל פן מרמז בחנכה חנה כ"ו ש"ממנו על כל זה וכן, כי על ידי תפלת חנה הנ"ל בחינת תפלת ה' הנ"ל נולד שמואל שמשח את דוד, שהוא בחינת משיח שפל התקון יתיר על ידו, כי הוא ישיג בשלמות בחינת תורת ה' ותפלת ה' ממש, שהוא בחינת משפט וצדקה וכן וכן למשם כל האור של המענה הקדושה שהוא אור נר חנכה בבחינת ערבותי נר למשיחי, שהוא בחינת האור האמת המאיר לנו עתה בתוך עצמות התהום וכן. וכן שכתוב בפירוש בראשית המובא לעיל (באות נא) שגדל שם

של חנוכה.

חנה על ה', ותתפלל חנה על ה',
זה תפילת ה' ממש, היא זכתה
לתפילת ה' ממש כאילו ה'
מתפלל, שאדם מתפלל, צריכים
שה' בעצמו יתפלל, אז איך
עושים שה' בעצמו יתפלל? כמו
חנה, שהיא התפללה אז ה'
מתפלל מתוכה, כי הצדיק מתפלל
מתוכו, עכשיו הצדיק כבר אין לו
גוף, הוא צריך גוף אבל הוא לוקח
את הגוף שלנו בהשאלה ומתפלל
דרכנו כל פעם שאנחנו מתפללים
מתקשרים לרבנו, רבנו מתפלל

[קורא ליקוטי הלכות שם ומבאר:] וזה
חנוכה איתא בכוונות האר"י פרי
עין חיים חנוכה זה חנה, שחנה
הורידה את האור של חנוכה, חנה
היא תיקנה את ה[תפילת] 'שמונה
עשרה', [ותתפלל] חנה על ה', כי
אדם צריך להתפלל בשביל ה',
שיהיה קידוש ה', [כלומר לא להתפלל
שננצח את הגוים כדי שניצח ממות או משאר
צער שעיבוד הגוים, אלא להתפלל שננצח את
הגוים כדי שעל ידי זה יהיה קידוש ה' בעולם],
שיהיה יוצא זה קידוש ה'.

מראי מקומות והערות

בחינת אור גר חנוכה, נמשך ממש וכן"ל.
ומחמת שחנה היתה צריכה אז להמשיך
נשמת שמואל שעל ידו נמשך דוד שהוא
בחינת משיח, על כן עלתה בתפלתה לבחינת
תפלת ה', שהוא בחינת אורו של משיח שצריך
לזה בשלמות כנ"ל:

מהארבע מלכיות שהם בחינת תהו ובהו
וחשך על פני תהום וכן"ל. אף ורוח אלקים דא
רוחו של משיח, מרפת על פני המים, שעל
ידי זה עקר התקון והתקנה. ועל ידי זה, ויאמר
אלקים יהי אור, ויהי אור כי כל האורות
הקדושים שהם בחינת אור המנוחה, שהוא

מתוכנו, חנה על ה', תפילת ה' ממש, חנה ממש, היא זכתה לתפילת ה' כאילו ה' מתפלל על ידי התפילה של חנה, כל זה מסביר לנו האר"י.

שה' כביכול התפלל בעצמו, אנחנו רוצים שה' בעצמו יתפלל שאנחנו מתפללים, חנה על ה', ה' מתפלל מתוך חנה, הצדיק מתפלל מתוך חנה, וה' יתברך כביכול התפלל בעצמו בשם הראשון [שהוא פְּחִינַת רַחֲמִים פְּשׁוּטִים, לְהַמְשִׁיךְ רַחֲמִים מִשֵּׁם הַשְּׁנִי שֶׁהוּא שְׁלִים יְתִיר, שֶׁהוּא פְּחִינַת] הַרְחָמִים הַגְּדוּלִּים הַפְּשׁוּטִים מִבְּקָשִׁים מֵהַרְחָמִים הַגְּדוּלִּים, כמו שאדם הולך לעשיר קטן הוא אומר לו תשמע אני עכשיו עושה חתונה במיליון דולר, אתה [הר"י] יכול לתת לי [רק] עשר אלף, זה לא יעזור לי כלום, [לכן] תלך לעשיר הזה, החבר שלו

וזה ה' ה', כי ה' ה' אומר האר"י זה לפני השלוש עשרה מידות²², 13 מידות מתחיל רק בקל רחום וחנוך, י"ג מידות, כי החנוכה הולך לפי י"ג מידות, [יום ראשון זה] 'אל', [יום שני זה] 'רחום', [שלישי -] 'וחנוך', [רביעי -] 'אריך־אפים' [שני מילים אילו] זה אחד [ולא שני מידות], ורב חסד זה²³, 6, 7, ו'אמת' זה שבע, ואמת, 'נוצר־חסד' זה כבר 8, אז [חנוכה] זה נגמר בנוצר חסד והשאר זה היום האחרון, שבע זה שבע ימים ועוד שש מידות זה ביום האחרון, ואחרי זה (- אחרי חנוכה), זה כבר אור אין סוף ממש, אז חנה השתמשה ב31 מידות

מראי מקומות והערות

מדה ז'. נוצר חסד מדה ח'. לאלפים מדה ט'. יען שאפשר להיות נוצר חסד אבל לא לאלפים א"כ שני מדות הם. נושא עון מדה י'. ופשע מדה י"א. וחטא' מדה י"ב. ונקמה מדה י"ג.
²² [ולא הזכיר את מידת היום החמישי, ובהמשך מבאר ש'ורב חסד' זה המידה של הימים חמישי ושישי].

²² שער הכוונות דרוש ויעבור דרוש ג':

בביאור התיבות די"ג מדות שהם אל רחום וחנוך כו' וגם סדרן ומקומן בדיקנא דא"א עצמה והנה א"ל הוא מדה א'. רחום מדה ב'. וחנוך מדה ג'. אריך מדה ד'. אפים מדה ה'. והטעם הוא לפי שאריך אפים נזכר בלשון רבים שלא אמר אריך אף. והורה בזה על חיבור שני מדות ביחד. ורב חסד מדה ששית. ואמת

רחמים שחנה גלתה אותם, וחנה התפללה, וכל זה מרומז בתפילת חנה באותיות חנוכה חנה כ"ו כי חנוכה זה רק על ידי חנה, היא המשיכה את האור של חנוכה.

כי על ידי תפילת חנה שהיא זכתה "ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו", היא התפללה שיהיה לה בן שהוא ימשח את דוד, כי היא הייתה חברה של ניצבת, ניצבת הייתה האמא של דוד, [ולכן חנה אמרה:] אני האשה הניצבת עמכה בזה, למה היא אומרת ניצבת? תגידי עומדת, יושבת?.

[ועלי הכהן] הוא אומר לה (- לחנה) כבר מספיק, כמה בקבוקי שמפניה שתית? 30 בקבוקים? עד מתי תשתכרין? כמה אפשר להשתכר? [אני] אדם בגיל 98 זקן, [עלי] הוא צריך ללכת הביתה, הוא צריך לאכול ארוחת ערב הוא צריך לנוח טיפה והיא מחזיקה אותו, חוצפנית איפה למדת? את רוצה בנים, את רוצה ילד, תתפללי חמש דקות תלכי הביתה, תגמרי את התפילה בבית, תגידי תהלים בבית, מה את מחזיקה זקן בגיל 98? הוא רוצה לסגור את המשכן, לנעול

[שהוא עשיר גדול], תגיד לו שיביא לי מיליון, יש לו מיליארד מה אכפת לו להביא מיליון, זה פרומיל אחד מאלף. אז כמו שהולכים לעשיר קטן שיבקש רחמים מעשיר גדול, ככה ה' בעצמו מתפלל לה' הגדול, ה' ה' ה' ה' הראשון זה רחמים פשוטים ואחרי זה [ה' השני זה] רחמים רבים שהוא שלים יתיר, רחמים גדולים, רחמים רבים בלי סוף, כי חנוכה זה רחמים הכי גדולים שיכול להיות, שניצחו את היוונים ששלטו 180 שנה, וחנה עלתה עלתה עלתה מדרגה לדרגה עד שהיא הגיעה לשם ה', חנה על ה' כלומר [חנה הגיע ל-]ה' השני [שהוא מעל ה' הראשון], אדם בא לעולם בשביל ה' השני, וזה ה' השני הוא על ה' [הראשון], [וְלִשְׁם הַגִּיעָה] חנה בתפילתה, חנה על ה', וזה תפילת ה' ממש.

וחנוכה זה תפילת ה' ממש, אומרים [אחרי ההדלקה] אנא בכח, למנצח בנגינות אנחנו שרים וארוממך ה' כי דלתני ולא שמחת אויבי לי, ה' לא נתן ליוונים לשמוח שניצחו את היהודים השפילו את היהודים, וכל נר חנוכה נמשך 13 מידות של

את הדלתות, יש שם מגורה מזהב, מזהב מזהב, הכל עשוי מזהב טהור, שולחן מזהב, את רוצה שהכל יגנבו? מה את מחזיקה זקן כזה בגיל 98, נגיד זה שנתיים קודם, אז זה 96, מה את מחזיקה, כמה את מחזיקה אותו? איך אפשר להחזיק כזה זקן? את לא מתביישת? עד מתי תשתכרין, הסירי יינך מעלייך, תפסיקי לשתות, אשה אסור לה לשתות, כך כתוב בגמרא כתובות²⁴, אשה אסור לה לשתות, מי התיר לך לשתות? מי התיר לך?.

מעשה בכלתו של נקדימון, היא רצתה מיליון דולר, כל יום מיליון דולר, היה לו מיליארד, מה אכפת לו מיליון? היה - מיליארד, אז אמרו לה מה פתאום מיליון, אשה צריכה מיליון? כן, יש לי אורחים ויש לי משרתים ויש לי מטבח פתוח לכל העולם, באים עשר אלף איש לאכול ארוחת בוקר וארוחת צהריים וארוחת ערב, אני רוצה מיליון דולר, אז אמרו לה חס ושלום איזה מיליון?

חומא הגיעה היא מבקשת מרבה בקבוק יין, איזה בקבוק יין? אשה לא תשתה, אני לא אתן לך בקבוק יין, שתי סטירות תקבלי ולא

כתובות, דף סה, ע"א
דרש רבי יהודה איש כפר נביריא, ואמר רבי איש כפר נפור חיל: מנין שאין פוסקין יינות לאשה - שנאמר: "ותקם חנה אחרי אכלה בשילה ואחרי שתה". "שתה", ולא "שתת". אלא מעתה "אכלה" ולא "אכלו", הכי נמי? אנו מדשני קרא בדבוריה קאמרין. מפדי בגוה קא עסיק ואתי, מאי טעמא שני? שמע מינה "שתה" ולא "שתת". מיתבי: רגילה - נותנין לה! רגילה שאני, דאמר רב חנינא בר קהנא אמר שמואל: רגילה - נותנין לה פוס אחד. שאינה רגילה - נותנין לה שני פוסות. מאי קאמר!? אמר אביי, הכי קאמר: רגילה, בפני בעלה - שני פוסות, שלא בפני בעלה - נותנין

מוראי מקומות והערות

לה פוס אחד. אינה רגילה, בפני בעלה - אלא פוס אחד, שלא בפני בעלה - אין נותנין לה כל עיקר. ואי בעית אימא: רגילה, נותנין לה לצמי קנדיה. דאמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן: מעשה בכלתו של נקדימון בן גוריון שפסקו לה חכמים סאתים ויו לצמי קנדיה מערב שבת לערב שבת. אמרה להו: קו תפסקו לבנותיכם. תנא: שומרת יבם היתה, ולא ענו אחריה אמן.
תנא: פוס אחד - יפה לאשה. שנים - ניוול הוא. שלשה - תובעת בפה. ארבעה - אפילו חמור תובעת בשוק ואינה מקפדת. אמר רבא: לא שנו אלא שאין בעלה עמה. אבל בעלה עמה, לית לו בה.

24 כתובות, דף סה, ע"א
דרש רבי יהודה איש כפר נביריא, ואמר רבי איש כפר נפור חיל: מנין שאין פוסקין יינות לאשה - שנאמר: "ותקם חנה אחרי אכלה בשילה ואחרי שתה". "שתה", ולא "שתת". אלא מעתה "אכלה" ולא "אכלו", הכי נמי? אנו מדשני קרא בדבוריה קאמרין. מפדי בגוה קא עסיק ואתי, מאי טעמא שני? שמע מינה "שתה" ולא "שתת". מיתבי: רגילה - נותנין לה! רגילה שאני, דאמר רב חנינא בר קהנא אמר שמואל: רגילה - נותנין לה פוס אחד. שאינה רגילה - נותנין לה שני פוסות. מאי קאמר!? אמר אביי, הכי קאמר: רגילה, בפני בעלה - שני פוסות, שלא בפני בעלה - נותנין

תקבלי חצי מיליון זה גם מספיק, [אמרה להם בתו של נקידמון:] חצי מיליון זה לבנות שלכם חצי מיליון, אני לא, אני לא, אני רוצה מיליון, ככה תפסקו לבנותיכם, אמרו – שומרת יבם, – אמרו אמן, הלוואי שכל בת תקבל חצי מיליון.

אמרו כוס [יין] אחד יפה לאשה, שניים ניזול, שלושה, יבוא אפילו חמור חמורותיים, כמו שאמר שמשון הגיבור בחמור חמורותיים היכיתי אלף איש, אבל אם בעלה עמה, בעלה יכול לתת לה [יין], הוא ישגיח שלא תשתכר [-].

עכשיו סיפור על חומא אשתו של אביי, היא הייתה שותה הרבה יין, מיליון בקבוקים ביום והיא הגיעה לרבה [צ"ל: רבא, ואמרה] אני רוצה לשתות כל יום ארבע בקבוקים יין מלא יין חריף ויין לא מזוג, אחרי זה אני אמזוג אותה. אמרה לו פסוק לי מזוני, פסק לה, ומה עם יין? הוא אמר [וכי] אשה שותה יין? לא שמעתי, [אמרה לו חומא:] מה אתה לא מכיר את אביי? כל יום ארבע בקבוקים היה נותן לי, כל יום כל יום ואז הרימה את השרוול והראתה לו

גביעים בגודל הזרוע, כאלה גביעים הוא היה משקה אותי, בקיצור באה אשתו של רבה עם אלה ועם גרזן היא התחילה לתת לה מכות רצח, מסכנה מה אתה רוצה מהחיים שלה? מה אתה מרביץ לה? עד שהוא העיף אותה מהעיר, ממחוזא, וכל הסיבות, וכל הסיפורים, זה לא בשבילכם, זה ס"ה, תקראו אולי שלגיה... אולי כיפה אדומה... זה לא כאלה סיפורים מסובכים כאלה סיפורים.

בקיצור אדם לקח סייף ולקח חרב והלך ועשה הצגות לחנוכה והוא ביקש חרב מאיזה אחד שמלווה משכונות, לשאול על המשכון חרב? ודאי ודאי, איזה חרב אתה רוצה? תן לי את החרב הכי פשוטה, נתן לו חרב מקרטון, הוא חשב שזה קרטון [ובאמת] זה היה זהב, חרב מקרטון ציפוי עם נייר כסף, מצופה, מצופה, מצופה, חרב יפה כזאת.

כי פעם היו תולים את החרבות בסלון כמו שכתוב בגמרא בבא

בתרא אתה לא יודע מי זאת, [אמר לו הרב מוא"ה] אז איך אתה אומר שאתה יודע את כל הש"ס?

כי דצ"ך עד"ש באח"ב זה לא מה שאמרו לכם, [שזה ראשי תיבות של עשרת המכות], זה הפוך, זה [ראשי תיבות]: ידם צריכים כולנו, על דרך שעשו, באותו איש חכמים בירושלים, זה דצ"ך עד"ש באח"ב, אתם לא מכירים את הראשי תיבות, סתם עבדו עליכם, תפסיקו שיעבדו עליכם אני באתי להזהיר אתכם, אז זה אמר יעקב פראנק, יעקב פראנק היה אחרי שבתאי צבי, אז גזזו לו את הפאות הנוצרים אמרו לו אתה לא נוצרי ולא יהודי, אתה חצי יהודי גזזו לכל התלמידים שלו חצי פאה, ואז בקמניץ, הוא מביא את זה בדבר בעתו, אז הוא הלך והלשין שבש"ס יש דברים נגד הנוצרים, אז בא הכומר לשרוף את הש"ס, אמרו לבעל שם טוב, הוא אמר הוא ישרף לא הש"ס, יצא זיק של אש שרף את הכומר,

מציעא שהיא אמרה לו²⁵, הוא (-) רבי יהודה הנשיא) שלח לאשתו של ר' אלעזר בר' שמעון [שרצה להתחתן עמה אחרי פטירת רבי אלעזר בן רבי שמעון], הוא אמר (צ"ל: היא אמרה): במקום שהאדון תולה את החרב שלו שם אתה [הרועה] תולה את התרמיל שלך? כי פעם היו תולים את החרבות בסלון, לא היה תמונות, היו מקשטים את הסלון [עם החרבות], כל מלחמה לוקחים כמה חרבות מהאויב מקשטים את הסלון.

היה משפט טוביה בייליס אז [הכומר מטשקנט] הוא אמר [ש]הוא יודע [את כל הש"ס], אז [הר' מוא"ה] הוא שאל אותו בבא בתרא אתה כן יודע? מכיר את בבושקה בתרא? אז הוא (-) אותו כומר) לקח את התנ"ך התחיל לחפש בבושקה בתרא, אולי אמא של שרה, אולי אמא של רבקה, אולי אמא של רחל ולאה? הוא כבר הגיע לאסתר המלכה, אולי אמא של אסתר? הוא אמר בבושקה

מראי מקומות והערות

רַעְיָא קוֹלְתִּיהָ תֵּלָא שְׁלַח לָהּ נְהִי דְּבִתּוּרָה גְּדוֹל מְמַנִּי אֲבָל בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים מִי גְּדוֹל מְמַנִּי שְׁלַחָה לִּיהָ בְּתוּרָה מִיָּהּ גְּדוֹל מְמַנֶּה לֹא יִדְעָנָא בְּמַעֲשִׂים יִדְעָנָא דְּהָא קִבְּלֵי עָלֶיהָ יְסוּרֵי

²⁵ בבא מציעא, דף פד, ע"ב
שְׁלַח רַבִּי לְדַבֵּר בְּאַשְׁתּוֹ שְׁלַחָה לִּיהָ כָּלִי שְׁנִשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ קוֹדֵשׁ יִשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ חוּל תִּמְנָן אֲמַרְיָן בְּאַתֵּר דְּמָרִי בִּיתָא תֵּלָא וַיְנִיחָה פוֹלְכָא

זה היה הכל אצל יעקב פראנק, חכמים קשה להם להשתלב בסיפורים. קראו לו יעקב פראנק אז אל תהיו חברים שלו, אני לא מציע לכם.

הגמרא זה רק סיפורים על חומא [אשת אביי] שקיבלה מכות. היא הייתה בת רב חסדא - אשתו של רבה [צ"ל: רבא, והיא רצה אחר אשת אביי], כתוב [שרבא אמר] היא נאמנת אלי, כי היא אמרה על אחד שהוא חשוד על שבועה אז הוא לא השביע, בא רב פפא גם אמר אשתי נאמנת אתה לא נאמן, היא

מי שאין לו ישיבה עכשיו עשינו תקנה שכל אחד לומד עם בחור, כל אברך לוקח בחור קונה לו גלידה, קונה לו ארטיק, קונה לו קרטיב, קונה לו סוכריה ממתק, אפשר להציל את כל הנוער הנושר, יש פה נוער שלא שמנו לב אליו, הרב היה שנתיים בכלא אז הרבה נשרו, אבל עכשיו אפשר להציל את כולם, הבחורים האלה הנושרים הם הכי גאוניים, הם הכי חכמים, מרוב שהם

הבת של רב חסדא היא נאמנת.²⁶

כל זה זה גמרות בכתובות, גמרות פשוטות עם סיפורים, איך ר' יהושע בן לוי קפץ לתוך הגן עדן²⁷, קפץ, מה אתה קופץ? הוא (- רבי יהושע בן לוי) אמר לו (- למלאך המוות) תראה לי את הגן עדן, בסדר אני אראה לך את הגן עדן, מה אתה קופץ פנימה? בקיצור הוא תפס אותו כאן בשולי המעיל, תפס אותו, מלאך המוות הוא תפס, [ורבי יהושע בן לוי אמר:] אני נשבע שאני לא יוצא מכאן, הלכו לבית דין של מעלה, הלכו לפני הקב"ה בית דין של מעלה, לא

יודעים מה לעשות, והוא (- רבי יהושע בן לוי) לקח לו את החרב, זה כנראה היה חנוכה, עכשיו אני מבין למה הוא לקח לו הוא היה צריך להצגה של חנוכה, הוא הציג כנראה את אנטיוכוס או את המן הוא הציג אז הוא היה צריך חרב, הוא לקח לו את החרב למלאך המוות גנב לו את החרב, ומלאך המוות נשאר בלי החרב, מסכן, הוא אומר איך אני יעשה את העבודה, אני לא יכול לעבוד, יפטרו אותי, יקחו משהו אחר במקומו... אז הוא נשבע אני לא מחזיר לך את החרב, תשבור לך

מראי מקומות והערות

²⁶כתובות פה, ע"א

ההיא איתתא דאחייבא שבועה בי דינא דרבא אמרה ליה בת רב חסדא ידענא בה דחשודה אשבועה אפכה רבא לשבועה אשכנגדה זימנין הוו יתבי קמיה רב פפא ורב אדא בר מתנא איתנו ההוא שטרא גביה אמר ליה רב פפא ידענא ביה דשטרא פריעא הוא אמר ליה איכא איניש אחרינא בהדי' דמר אמר ליה לא אמר ליה אף על גב דאיכא מר עד אחד לאו כלום הוא אמר ליה רב אדא בר מתנא ולא יהא רב פפא כבת רב חסדא בת רב חסדא קים לי בגווה מר לא קים לי בגווה

²⁷כתובות עז, ב

מכריז רבי יוחנן הזהר מזובי של בעלי ראתן רבי זירא לא הוה יתיב בויקיה רבי אלעזר לא עייל באהליה רבי אמי ורבי אסי לא הוו אכלי מביעי דההיא מבואה רבי יהושע בן לוי מיכרך בהו ועסיק בתורה אמר אילת אהבים ויעלת

חן אם חן מעלה על לומדיה אגוני לא מגנא כי הוה שכיב אמרו ליה למלאך המות זיל עביד ליה רעותיה אול איתחזי ליה א"ל אחוי לי דוכתאי אמר ליה לחיי א"ל הב לי סכינך דלמא מבעתת לי באורחא יהבה ניהליה כי מטא להתם דלייה קא מחוי ליה שוור נפל לההוא גיסא נקטיה בקרנא דגלימיה אָמַר לו בשבועתא דלא אתינא אמר קודשא בריך הוא אי איתשיל אשבועתא ניהדר אי לא לא ניהדר אמר ליה הב לי סכינאי לא הוה קא יהיב ליה נפקא בת קלא ואמרה ליה הב ניהליה דמיתבעא לבריייתא מכריז אליהו קמיה פנו מקום לבר ליואי פנו מקום לבר ליואי אול אשכחיה לר' שמעון בן יוחאי דהוה יתיב על תלת עשר תכטיק פיוא אמר ליה אתה הוא בר ליואי אמר ליה הן נראתה קשת בימך אמר ליה הן אם כן אי אתה בר ליואי ולא היא דלא הואי מידי אלא סבר לא אחזיק טיבותא לנפשי:

הכניסה את המרדה לתוך התנור והיה שם גחלים הוא היה כולו אדום והיה לה איזה הרהור [רע] באמצע, עבודה זרה או משהו, אז המרדה נפל לה על הירך והיא נשרפה ומתה, למי אתם נותנים את השנים? לתלמיד חכם שכולם מעליבים אותו, שכולם מעליבים אותו הוא יכול לחיות אפילו עד חמש מאות, כל אחד יחיה עוד 500 שנה, מי שמגיע לשובו בנים יעבור את ה120.

אז עכשיו מדברים על חרבות, יש כאן שאלה שלמה על חרבות, מה עושים אם אדם משאיל חרב? הרש"ל מביא את זה, המרדכי מביא את זה²⁹, משאיל חרב בשביל חנוכה להצגה של חנוכה,

את הראש לבד, צריך הצגה של חנוכה, לא מעניין אותי אתה לא מקבל את החרב בחזרה, בקיצור הוא הלך לבית דין של מעלה להקב"ה בעצמו, הקב"ה פסק שאם בחיים הוא לא התיר שבועה - כי אסור להתיר שבועה - אז גם עכשיו לא מתירים את השבועה הוא נשאר בגן עדן עד היום עם הגוף אבל את החרב תחזיר לו, תעשה טובה, גם הוא צריך חרב, אז תחזיר לו את החרב, התפשרו, באמת נהיה שלום ביניהם.

ואפילו רב ביבי למד חברותא עם (אביי) [מלאך המוות] כתוב בחגיגה²⁸, הוא שאל אותו איך אתם לוקחים בני אדם לפני הגיל שלהם? הוא אמר מה אפשר לעשות, אחת

מראי מקומות והערות

²⁸ חגיגה ד ע"ב - ה ע"א

כי הא דרב ביבי בר אביי הוה שכיח גביה מלאך המוות. אמר ליה לשלוחיה זיל אייתי לי מרים מגדלא שיער נשייא, אזל אייתי ליה מרים מגדלא דרדקי. אמר ליה אנא מרים מגדלא שיער נשייא אמרי לך, אמר ליה אי הכי אהדרה, אמר ליה הואיל ואייתינה ליהוי למנינא. אלא היכי יכלת לה, הות נקיטא מתארא בידה והות קא שגרא (ה ע"א) ומחריא תנורא, שקלתא ואנחתא אגבה דכרעה, קדחא ואיתרע מזלה ואייתיתה. א"ל רב ביבי בר אביי אית לכו רשותא למיעבד הכי, אמר ליה ולא כתיב "ויש נספה בלא משפט" (משלי יג, כג), א"ל והכתיב "דור הולך ודור

בא" (קהלת א, ד), אמר דרעינא להו אנא עד דמלו להו לדרא והדר משלימנא ליה לדומה. א"ל סוף סוף שניה מאי עבדת, אמר אי איכא צורבא מרבנן דמעביד במיליה מוסיפנא להו ליה והויה חלופיה.

²⁹ קצות החושן רצא, ס"ק ד

לא קבלתי עלי אלא שמירת דינר כסף. כת' בהגהת מרדכי פ' הכונס ראובן ששאל סייף משמעון שהיה לו במשכון מעכו"ם ושואל ממנו ממון הרבה בעד הסייף שאבדו והשואל לא ידע שהיה סייף יקר מצי אמר נטירות' דסייף יקר לא קבלתי עלי כדאמר' גבי נתן דינר זהב לאשה וכמו חטין מחופין שעורין וצ"ע עכ"ל.....

בסוף מתברר זה חרב מזהב, כך הוא אומר לך תאמין לו, הגוי טוען, זה היה משכון מגוי והגוי טוען שזה היה הכל מזהב טהור והוא רוצה מיליון דולר על החרב ובסך הכל חרב עשר שקל, הנה הרש"ל הבאנו את הרש"ל כאן והמרדכי נמצא בבבא קמא בהכונס, השאלה היא במרדכי לפני אלף שנה, המרדכי נפטר בשנת נ"ה זה לפני 731 שנה, היום זה פ"ו, נפטר המרדכי על קידוש ה', הרגו אותו הרוצחים הנוצרים, מסעי הצלב היה שם.

אז הוא מביא בבבא קמא בסוף את הסיפור כאן בהכונס מה עושים עם החרב? אדם השאיל חרב לאיזה הצגה כנראה ואמרו לו זה עשר שקל החרב הכי זול רק בשביל ההצגה, אני אחזיר לך, בינתיים החרב נגנב, עכשיו הגוי טוען זה היה זהב טהור, זה היה משכון מהגוי, אז מה עושים? אז הבריסק אומרים שמאמינים, אנחנו בריסק, שובו בנים זה בריסק, שצריכים לשלם מיליון

דולר, ככה פוסקים הבריסק. אנחנו נקרא את הרש"ל, אם אדם הפקיד סייף, מעשה שהיה אמיתי אחד שאל סייף, היה לו משכונות של סייף והוא לקח לו את המשכונות, אני לא ידעתי שזה [זהב], לא הייתי לוקח את זה, אמרו לי עשר שקל, אותו דבר אדם נותן לאשה דינר זהב, הזהב שווה פי 80, אם היום גרם כסף זה 4 שקל, 320, עשר גרם 3200, מאה גרם זה 32 אלף, לאף אחד אין כזה סכום, (אולי אפשר את זה לאסוף בכותל אני לא יודע, אבל בזהירות שהשומרים שם לא יתפסו אותך, אחרת תשב שלושה ימים בכלא וגם יקחו לך את הכסף אז מבקשים מכל אלה...), אם אדם לוקח ממישהו גרם כסף שידע שגרם זהב זה פי 80, אם היום כסף זה 4 שקל זה 320, עשר גרם זה 3200, מאה גרם זה 32000 וקילו ממש זה מאה גרם, קילו ממש זה 32 אלף זה נקרא 320 אלף, [-] חיטים [-] שעורים [-] חיטים [-] הוא גר בבית חלקיה הוא נסע לאומן יש לו ערמה של חיטים הוא שופך שעורים כי הוא לא מוכן, [-]

מראי מקומות והערות

מדיני דגרמי וכו' וכן הוא המנהג פה ק"ק בריסק לפי הנשמע עכ"ל.

... ובתשובת גאוני בתראי סי' נ"ט שם כת' דחייב לשלם במה שהעכו"ם מעליל עליו

תשמור לי על זה, בא אחד עם משאית לוקח טון חיטים והוא חשב שזה שעורים אז מחדש הרש"ש שהמפקיד הוא הפושע, זה שאמר לאשה שזה זהב, על הזהב הוא אמר כסף הוא הפושע, המפקיד הוא הפושע והאשה היא פטורה, הפושע האמיתי זה המפקיד, למה אתה משקר? אסור לשקר, מה שאדם מפקיד גבי חברו, אבל אם זה יהלום, הוא אמר היהלום שווה קרט, קרט זה 1500 שקל, אז זה שווה באמת מיליון שקל, זה 12 קרט, אם זה 30 קרט זה מיליארד, זה כבר שווה מיליארד שקל, אחד מצא ב1900 יהלום בקונגו, יהלום של 30 קרט שווה מיליארד דולר נתן את זה מתנה לאליזבט זה בכתר של אליזבט, עכשיו גילו את הכתר של המלכה בצרפת 99 קרט מצאו את הכתר ולא את הגנב, את הכתר מצאו, כתר שכולו זהב טהור, אז אנשים

גונבים כתרים, כל מיני גנבים, שיתן לחברו פיקדון אבן, אחד נותן לו אבן טוב נותן לו יהלום והוא אומר לו זה סתם זה אבן חן זה סתם זכוכית, בסוף זה יהלום אז למה לא שמרת? אם אמרו לי שזה אבן חן אז אבן חן זה סתם כמה גרושים אבל אם אמרו לו זה יהלום, הוא חשב שזה רק קרט אחד וזה היה מאה קרט, זה שווה כבר מיליארד דולר, תעבוד, תלך תעבוד מיליארד דולר תאסוף בכותל כל יום, אלף ימים כל יום אלף שקל, לא זה רק יגיע למיליון, צריך לחיות מיליון ימים, בסך הכל יש שלוש מיליון ימים במאה שנה.

לבן הוא רימה [את יעקב] מאה פעמים כתוב מאה מאה מאה³⁰, לבן מאה מאה מאה, עשרת מונים אומר המדרש מאה כפול מאה כפול מאה, מיליון, יוצא שבמשך שש שנים שזה יוצא שלוש מיליון

מראי מקומות והערות

³⁰ מדרש תנחומא ויצא - פרק יא

שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך וגו' מה כתיב למעלה מן הענין שא נא עניך וראה כל העתודים מה כתיב שם וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה וגו' ויאמר להן רואה אני את פני אביכן וגו' ללמדך שלא היה מתעצל אלא

מתגיע בכל כחו ואביכן התל בי והחליף את משכורתי עשרת מונים מהו עשרת מונים עשרה פעמים אינו אומר אלא עשרת מונים א"ר אבא עשרת מונים ק' פעמים פעם מן עשר עשר רבי חייא אמר ק' פעמים מן ק' ק' כך היה מתהפך עליו:

דקות כל שלוש דקות הוא החליף לו את הצבע, אמר מגן דוד פה מגן דוד שם, פה ירח פה שמש פה כוכב חמשה צלעות פה עשר צלעות, הציע לו מיליון מיליון כל מיני קומבינות וזה התחלף כבר שהיו מעוברים, איך שעשו את התנאי החדש ישר כבר קיבלו את הסימן החדש, מגן דוד, כוכב עם חמשה צלעות, שמונה צלעות.

שיעור שבת קודש פרשת מקץ שבת חנוכה תשפ"ו

[על מכרם בכסף צדיק] 'ואביון בעבור נעלים' (עמוס ב ו), למה מכרו את יוסף? בגלל נעלים, למה לא היה להם נעלים, למה הם הלכו בלי נעלים, מה היה עד אז, הלכו בלי נעלים? ! ראובן כבר בגיל 23 כי הוא נולד שנה אחרי שלחא התחנתה, אז עכשו הוא בגיל 23, יוסף היה בגיל 17 וראובן בן 23, אז 23 שנה הוא הלך בלי נעלים? (למה לא הבאת להם נעלים? ! הכל

אז יש אבן טוב שזה שווה מאה מנה הוא חשב שאבן טוב שווה גרוש או שזה בדיל שזה אבן מבדיל אבן חן הוא לא חשב שזה אבן יהלום אמיתי אז הבריסקר פוסקים שכל מקום, מה שהגוי העליל עליו הוא צריך לשלם לפי מה שהגוי מעליל כי אי אפשר לריב עם הגויים אבל אנחנו לא פוסקים כמו חכמי בית בריסק אפילו ששובו בנים זה בריסקים

הפכים הקטנים ³². למה הוא חזר, כמה שנה פך שמן, 2 שקל, למה הוא חזר? אלא הוא לא רצה להשאיר את זה בחוץ לארץ, כי זה היה הפך שמן של חנוכה. הפרקי דרבי אליעזר אומר ³³ שמאיפה היה לו פך שמן? כשהוא ברח מעשו נפל לו פך שמן מהשמים, כי לא היה לו שמן, מאיפה היה לו שמן? כשברח מעשו הוא לקח אתו שמן? אלא זה נפל לו משמים, וכשהוא חזר מבית לבן אז הוא שכח את זה במעבר יבק, אבל הוא חזר לקחת את זה שזה לא יטמא, כי חוץ לארץ מטמא ³⁴, כדי שיהיה נס בחנוכה.

בגללך, שלא דאגת להם לנעלים) וכי מוכרים אח בשביל נעלים? שימכרו כבש! המדרש אומר ³¹ שמיליון מאתים אלף כלבים היו רק הכלבים שומרי עדרו של יעקב, כל עדר זה איזה מיליון כבשים, אז שימכרו איזה כבש, ימכרו פרה! בפרה אפשר לקנות אלף זוגות נעלים.

אלא עד אז לא היו צריכים נעלים, כי הארץ היתה קדש קדשים, כל ארץ ישראל היתה בקדשת בית המקדש, אז הם לא היו צריכים נעלים.

ויעקב חזר במעבר יבק בגלל

מראי מקומות והערות

³³ פרקי דרבי אליעזר פרק לה: ... מכאן אתה למד שכל המתפלל במקום הזה בירושלם כאלו התפלל לפני כסא הכבוד ששער השמים שם הוא ופתח פתוח לשמע תפלה שנאמר 'וזה שער השמים'. וישב יעקב ללקט את האבנים וקצא אותם כלם כאן אחת ושם אותה מצבה בתוך המקום וירד לו שמן מן השמים ויצק עליה שנאמר ויצק שמן על ראשה..."

³⁴ רמב"ם טהרה, הל' טמאת מת, פרק יא ה"א: ארץ העמים, בתחלה גזרו על גושה בלבד, בבית הפרס, ולא היו מטמאים אלא המהלך בה, או נוגע או נושא מעפרה. חזרו וגזרו על אורה שיטמא, ואף על פי שלא נגע ולא נשא, אלא כיון שהקנים ראשו רב וצויר ארץ העמים, נטמא; וכן כלי חרס שהקנים אורו לארץ העמים, ונשאר כלים שהקנים

³¹ בראשית רבה פרשה עג פסקה יא: ויפריך האיש (בראשית ל, מג), רבי שמעון בר אבא אמר מלמד שנפרצה לו פרצה מעין דגמא של עולם הבא, היאך מה דאת אמר (מכאן, ב, יג): עלה הפרץ לפניו. רבי אבא בר כהנא אמר מאה ותרמין רבון שבעה אלפים מאתו עדרין הוו ליה לאבניו יעקב. רבי לוי אמר ששים רבוא כלבים. רבנן אמרי מאה ועשרין רבוא. ולא פליגי, מאן דאמר ששים רבוא, לכל עדר ועדר חד קלב. מאן דאמר מאה ועשרים רבוא, לכל עדר תרין כלבין.

³² בראשית לב כה, כתב רש"י: ויתר יעקב - שכח פנים קטנים וחזר עליהם [מכאן שצדיקים חסים על קטומם, שלא ישלחו ידיהם בגלל] (חולין צא.).

להביא את משיח.

אז 'ואביון בעבור נעלים' (עמוס ב ו) מה, בגלל שאח חולם חלום אז רוצים להרג אותו? אז באמת אם האחים היו אומרים לו 'חלמא טבא חזית' אז יוסף מיד היה נהיה מלך על כל העולם, והאחים היו נהיים שרים על כל העולם, פי יוסף היה מלך והם היו אמורים להיות השרים שלו, אבל בגלל שהם לא אמרו לו 'חלמא טבא חזית' הם עקבו את זה בעשרים ושתים שנה, ואז רק הוא היה מלך, והם נהיו רועי צאן.

קדיש

מנחה ב(שעה) ארבע ורבע. כל אחד ילמד 6 דפי גמרא. הבנות יגידו תהלים. וכל אחד ילמד עם אשתו (הלכות) ערב ג'. (בשעה) שש ורבע תהיה הדלקת הנר. מלוא מלכה כל אחד בבית.

ואצל נח כתוב 'עלה זית טרף בפיה' (בראשית ח יא), 'טרף בפיה' זה גימטריה 'דוד בן ישי' - שנח היה צריך להביא את משיח בן דוד, וכנען לא הסכים. זה היה כנען גם הפך דרכי אליעזר אומר את זה בפרק עשרים ושלשה וגם הזהיר בזהר חדש אומר שזה היה כנען. למה הוא לא רצה, מה אכפת לו שיהיה לו ילד רביעי? ! אלא הוא ידע שהילד הרביעי אמור להיות המשיח, הוא ידע שנח צריך להביא את המשיח, והוא לא רצה, כי הוא ידע שברגע שמשיח יגיע לא יהיה לא עברות ולא מצוות, והוא רצה לעשות עברות, ואם משיח מגיע כבר לא יהיה לא עברות ולא מצוות, כי נח קבל מתנה את המשיח בגלל מה שהוא סבל בתבה, כי האריה נתן לו כזה בייס... הוא רצה לטעם בשר אדם, והוא (נח) נהיה בעל מום עכשו הוא לא יכול להקריב קרבנות כי הוא בעל מום, אז הביאו לו [מתנה] שיוכל

והתקדשתם

כל הגמרא והתפילה – זה לנצח את התאוה הידועה

עָנַשׁ כִּי תֵאָנֶה הִיא לְעֵינַיִם הוּא
מִתְפַּתֶּה, הוּא רוֹאֶה אִשָּׁה, הוּא רוֹאֶה
שְׂדִים הוּא לֹא רוֹאֶה אִשָּׁה הוּא רוֹאֶה
שְׂדִים, כְּתוּב בְּמַגְלֵה עֲמֻקּוֹת קצ"א
שָׂרָק בְּתַחֲתֵי הַמֶּתִים נוֹכַל לְרֹאוֹת
גּוֹף שֶׁל אִשָּׁה עַד אִזּוֹ זֶה שְׂדִים
שְׂמֻטוֹבִיבִים בְּתוֹכָהּ, הָאִשָּׁה
מְסוֹבִיבִים אוֹתָהּ מְלִיאָרְדִים רוּחוֹת
טוֹמְאָה, מְלִיאָרְדִים שְׂדִים,
מְלִיאָרְדִים רוּחוֹת רְעוֹת וְכָל זֶה נִדְבֵּק
בְּמִי שֶׁמְסַתְּפֵל מִיַּד נִדְבָקִים בּוֹ כָּל
הַתְּאוּוֹת, כָּל הַדִּינִים, זוֹרְקִים לוֹ אֶת
הַפְּרִנָּסָה שְׁלוֹ, הַכֹּל הַסְּתַכְּלוֹת הוּא
מְאַבֵּד אֶת הַפְּרִנָּסָה, בְּכָל הַסְּתַכְּלוֹת
הוּא מְאַבֵּד אֶת הַשְּׁפַע, בְּכָל
הַסְּתַכְּלוֹת נִגְזֹר עָלָיו עוֹנִי, כְּתוּב בְּעַד
אִשָּׁה זוֹנָה עַד כֹּפֵר לָחֶם, כָּל
הַסְּתַכְּלוֹת הוּא מְאַבֵּד כֹּפֵר לָחֶם, הוּא
מְאַבֵּד מְקוֹר שֶׁל שְׁפַע, הוּא מְאַבֵּד
אֵין סוֹף, הַהוֹרִים רוֹצִים לְעֹזוֹר לוֹ
וְהַדּוֹדִים רוֹצִים לְעֹזוֹר לוֹ וְהַסָּבָא
וְהַסָּבָא רוֹצִים לְעֹזוֹר לוֹ וְהוּא

שֶׁחָתָן מִתְחַתֵּן חַיִּיב לְרֹדֵת בֵּית
מִקְדָּשׁ שֶׁל אֵשׁ, כָּל הַמְּשֻׁמֵּם חָתָן וְכֹלָה
כְּאִילוֹ נִבְנָה חֲרֻבָּה אַחַת מִחֲרֻבוֹת
יְרוּשָׁלַיִם

כְּמוֹ שֶׁהַגְּמָרָא מְסַפֶּרֶת אֶצֶל רַבִּי
יְהוּדָה [בֶּן ר' חִיָּיא] שֶׁיָּכַל לְהַחֲיוֹת
מֵתִים שֶׁהָיָה יוֹרֵד עָלָיו עֲמוּדָא
דְּנוֹרָא, חָתָן הוּא עֲדִין קָדַשׁ קִדְּשִׁים
הוּא עוֹד מְאַמֵּן שֶׁהוּא יוֹכֵל לְהַגִּיעַ
לְשִׂיא הַקֶּדְשָׁה, הוּא מְאַמֵּן שֶׁהוּא
יָכוֹל לְהַתְמוּדֵד, אַחֲרֵי זֶה עוֹד בָּאִים
הַרְבֵּה אֲכֻזּבוֹת אֲבָל הֶחָתָן עֲכָשִׁיו
נוֹלֵד מִחֲדָשׁ הוּא נִשְׁמָה חֲדָשָׁה
לְגַמְרִי, הוּא בְּטוֹחַ שֶׁה' יַעֲזֹר לוֹ
לְהַתְמוּדֵד לְנִצָּחַת אֶת הַתְּאֻנָּה הַזֹּאת,
כָּל הַעֲבוּדָה לְנִצָּחַת אֶת הַתְּאֻנָּה הַזֹּאת
זֶה כָּל הַעֲבוּדָה שֶׁל הָאָדָם, כָּל
הַגְּמָרָא שְׁלוּמְדִים וְכָל הַקְּצוֹת
הַחוּשׁוֹן כָּל הַתְּפִלוֹת אֵיךְ לְנִצָּחַת אֶת
הַתְּאֻנָּה הַזֹּאת.

בְּרַגְעַ שְׁאָדָם הָרֹאשׁוֹן חָטָא הוּא קָבַל

מאבד את זה אז המלח מתחלף להם, ברגע שהוא מסתכל ראיה אסורה כל המוחות מתחלפות המשפחה אומרים: לא הוא סתם בטלן, הוא סתם נצלן, הוא סתם לא עושה כלום, כל המלח מתהפך להם פתאום, אז עם הסתכלות אחת הוא מאבד את כל השפע.

אבל החתן שלנו שהוא מלא תקוות, מלא אמונה, והוא נכנס ברגל ימין לחיים החדשים והוא זכה לאשת חיל שגם היא רוצה את שיא הקדשה את שיא הטהרה ולצאת מכל

התאוות לכן כל הרקודים שרקדים בתנה כדי להוציא את האדם מהתאוות רק על ידי רקודים אפשר לצאת מהתאוות אתם לא יודעים את הסוד הזה, להקפיץ את העקבים והיה עקב תשמעון ושמר ה' לך את הברית, אתה רוצה ש' ושמור לך את הברית? אתה רוצה לצאת מהתאוות? זה רק על ידי קפיצות, כל יום תקפיץ, כל רגע תקפיץ ואז תצא מהתאוות ונזכה לגאולה שלמה במהרה בימינו אמן. (ארזי הלבנון).

התגלות הצדיק האמת

היה בגלל שחלקו על יוסף בדין "בן פקועה", אסור לאכול עגלה שמפריסה - הולכת על הארץ כפי שיבאר בהמשך, כתוב שרבי אבהו היה אוכל מדי שבוע במלוא מלכה כליה של עגלה³⁵ ורב אבימי בנו אמר בשביל מה

הפרשה הזאת ויגש, שיוסף מתגלה ואומר "אני יוסף" (בראשית מו, ג) הפרשה הכי גדולה מכל הפרשיות, שמתגלה הצדיק האמת אחרי 22 שנה, והאחים לא עשו תשובה על שמקרו את יוסף הם חשבו שהם צדקו, כי הכל

מראי מקומות והערות

אכילת פת חמה במוצאי שבת - מלוגמא. רבי אבהו הוה עבדין ליה באפוקי שבתא היו שוחטים עבדו במוצאי שבת עיגלא תילתא, עגלה שילדה אותה הפרה בלידה השלישית,

³⁵ שבת קיט, ע"ב ואמר רבי חנינא: לעולם יסדר אדם שלחנו במוצאי שבת, אף על פי שאינו צריך אלא לכזית. (108). אכילת חמין במוצאי שבת - היא מלוגמא, רפואה.

צריכים לשחוט עגלה בשביל פליה? אני גביא לו פליה, אני יביא לו לשון מערב שבת, בא אריה ואכל את הפליה. רואים שאריה אוהב לאכול כליות, כי "כליות יעצות" אריה גם רוצה שיהיה לו עצה טובה, לכן אריות אוכלים כליות ³⁶.

עכשיו, בשעה שיוסף התגלה ואמר אני יוסף זה הרגע הכי גבוה שהאחים יכלו לעשות תשובה, "נבהלו מפניו" (בראשית מו, ג), אז הם קלטו את הטעות, אבל מיד היצר הרע התגבר, כי הם לא עשו תשובה מעמק הלב אז הם אמרו שמתר לאכול עגלה "בן פקועה" ³⁷, "בן פקועה" האיסור מדברנו זה רק כשזה הפריס, "מבן פקועה" אפשר לעשות עדרים עדרים על בן חכמים גזרו שחייב בשחיטה כדי שלא יעשו עדרים של "בן

פקועה", אפשר אחרי 60 שנה להגיע למליון עגלים, מליון עגלים לא צריכים שחיטה מבטלים דין שחיטה מהעולם, לכן כתוב שאם זה מפריס – אם הבן פקועה דרך על הארץ, חייבים לשחוט את זה, חכמים אמרו ששחיטת בן פקועה זה רק דרבנן ממילא הם – האחים, אם הם פטורים מדברנו הם פטורים משחיטה, זה היה המחלקת בין יוסף לאחים.

עוד 100 שיטות להלכה היה לאחים שלא כמו יוסף, כגון בדיו תרנגולת, היתה להם תרנגולת שנחתך הרגל בעוד התרנגולת תיה, וברי הרגל אבר מן החי, וחקקו אם שני אבר מן החי בעוף.

ומחלוקת שלישית, כשבאים בני ישמעאל, בני ישמעאל באו לכל

מראי מקומות והערות

שבשרה משובח ביותר. הוה אכיל מיינה כוליתא, את הכליה. כי גדל אבימי בריה, אמר ליה לאביו: למה לך לאפסודי כולי האי, לשחוט במוצאי שבת עגלה עבור כליתה? נשוב כוליתא הרי אפשר להשאיר את הכליה מהעגלה ששוחטים ממועלי שבתא מערב שבת לכבוד שבת שבקוהו, השאירו את הכליה מערב שבת. ואתא אריא בשבוע שלאחר מכן, אכליה לעגל.

³⁶ "עכשו שחטו מישוהו" חסיד אמות העולם" (קאסם סולימני מפקד העליון של משמרות המהפכה באיראן), 1,000 אנשים הוא כבר שלח לגן עדן, השמאל אומר מה אכפת לך? הוא שלח אנשים לגן עדן, מה איתך מתערב? ישר נכנסו לגן עדן, הוא הרג גם גוים גם יהודים"

³⁷ הקדמה בעניין בן פקועה

מן התורה, בהמה ששחטו אותה בשחיטה כשירה, ונמצא במעיה עגלה שעוד לא נולדה, הדין הוא שאפשר לאכול את העגלה ללא שחיטה, כיון שאנו מסתכלים על העגלה כחלק מהבהמה שנשחטה ולא

כבהמה בפני עצמה, וכיון שאת הבהמה שחטו שחיטה כשירה ומותר לאכול את בשרה כך מותר לאכול אף את העגלה ללא שחיטה, ואפילו אם העגלה נמצאה במעיה חיה.

אלא שחששו חכמינו זכרונם לברכה שכשיאכלו את העגלה הוה כשתגדל ללא שחיטה, יחשבו הרואים שהשחט אוכל נבלות, והרואה לא ידע שזה בן פקועה. עוד חששו מכאן מורינו הרב שליט"א בהמשך, שמא ייקחו בן פקועה ובת פקועה ויעמידו מהם ולדות, ומולדותיהם יעמידו עוד וולדות, וכן הלאה, וכיון שאת כל הבהמות האלו יאכלו ללא שחיטה, יש חשש שתשכח תורת שחיטה, כיון שיראו שאת רוב הבהמות אוכלים ללא שחיטה, ויבאו לאכול ללא שחיטה אף בהמה שאינה בת פקועה, שחיבת שחיטה.

על כן תקנו חכמינו זכרונם לברכה שכן פקועה כיון שהלך על הארץ חייב שחיטה, אפילו שחיטה שלא הייתה כשירה בססמ בהמה, כיון שכל דין שחיטה בבן פקועה הוא רק למראית עין. אבל כל זמן שלא דרך על הארץ, מותר לאכול את הבן פקועה אף ללא שחיטה.

הבריתות, והאחים פסקו שמתר להגיש להם אבר מן החי, אפילו שכן נח אסור באבר מן החי, שזה אחד משבע מצוות בני נח, אסור להשים לגוי בפה, ואפילו בפה מתר רק לא בבית הבליעה, כי בבית הבליעה הוא חייב לבלוע, אבל אתה שם לו בפה הוא יכול לירוק את זה, זה בחירה שלו, על כן פסקו שמתר להם להגיש לבני ישמעאל אבר מן החי, אפילו שאסור להם לאכול את זה, כיון שהאסור זה להכריח אותם לאכול, אבל להגיש לפניהם ושיאכלו אם ירצו, מתר, אפשר לקחת תרנגולת שנחתך לה הרגל, להביא את זה לגוי לאכול, אפילו להשים את זה לגוי בפה, כיון שאם לא ירצה לאכול את זה שירק את זה, שישאל מה זה, אם הוא לא שואל אני לא אשם. והאחים בכל הבריתות הם שמו אבר מן החי לישמעאלים - בני דודים.

לכן - כיון שבני ישמעאל באו לכל השמחות אצל יעקב, ודאי הפירו את יוסף בנו, כתוב לישמעאלים ומדינים, למה כתוב

לישמעאלים ומדינים? כי יוסף בתוך הבור היה כלו חנור, הוא היה ירוק, וכיון שהשתנה תאר פניו, כשקנוהו לישמעאלים הם לא שמו לב שהם קונים את יוסף, אבל איך שהוציאו אותו מהבור חנור לו הצבע, ראו שזה יוסף, לישמעאלים הפירו שזה יוסף, ידעו מי זה יוסף, הם היו בכל הבריתות, בכל פדיון הבן, הם היו בכל החתונות, אז כשהם ראו שזה יוסף מיד זרקו אותו בחזרה לבור, ואחד אומר שהם מכרו אותו למדינים, פחדו להחזיק אותו, כי ידעו שהוא בן מלכים, עכשיו יבואו לרדוף אחריהם, כי האחים יכלו לרדוף אחריהם לשבור להם את העצמות אפילו להביא עשרה עדים לפדות אותו. הרשב"ם אומר³⁸ שהאחים לא ידעו מכלום, היינו האחים לא ידעו האין יצא יוסף מן הבור, זה הלמוד זכות, שהאחים לא ידעו מכלום, ולכן הם לא חפשו אותו, ואחרי 22 שנה הם קלטו שהורידו אותו למצרים, והם גילו אותו. (באר בשדה).

מראי מקומות והערות

שהגרמת מעשיהם סייעה במכירתו. זה נראה לי לפי עומק דרך פשוטו של מקרא כי ויעברו אנשים מדינים משמע ע"י מקרה והם מכרוהו לישמעאלים. ואף אם באתה לומר וימכרו את יוסף לישמעאלים כי אחיו מכרוהו אם כן צריך לומר שהם ציוו למדינים סוחרים למושכו מן הבור ואח"כ מכרוהו לישמעאלים:

³⁸ רשב"ם בראשית לו, כח
ויעברו אנשים מדינים - ובתוך שהיו יושבים לאכול לחם ורוחקים היו קצת מן הבור לבלתי אכול על הדם וממתינים היו לישמעאלים שראו וקודם שבאו הישמעאלים עברו אנשים מדינים אחרים דרך שם וראוהו בבור ומשכוהו ומכרוהו המדינים לישמעאלים וי"ל שהאחים לא ידעו ואע"פ שכתוב אשר מכרתם אותי מצרימה י"ל

הוספות ממורינו הרב שליט"א

שבחי הר"ן זי

גם אמר שהזיווג של הצדיק האמת, קשה עליו ענין זה. ולא די שאין לו שום תאנה כלל, כי אם אדרבא יש לו יסורין מזה ממש כמו יסורי התינוק בשעת מילה. כי ממש יסורין אלו יש להצדיק בשעת זיווג ויותר מזה. כי התינוק אין לו דעת, על כן אין היסורים שלו גדולים כל כך, אבל הצדיק שיש לו דעת יסוריו גדולים מהתינוק. וזה היה אצלו דבר פשוט ואמר שכל אדם יכול לזכות לבוא למדרגה זו. וכפי הנראה מדבריו היה שקדשותו של עצמו גבה עוד יותר ויותר.

צעטיל קטן

מורינו הרב רבי אלימלך מליזנענסקי זצוק"ל זיע"א

אלה הדברים אשר יעשה אתם האדם וחי בקה:

א. בכל עת ורגע שהוא פנוי מן התורה, ובפרט שהוא יושב בטל לבדו בחדר או שוכב על מטהו ואינו יכול לישן, יהיה מהרהר במצות עשה זו של ונקדשתי בתוך בני ישראל, וידמה בנפשו ויצויר במחשבתו כאילו איש גדול ונורא בוער לפניו עד לב השמים, והוא בשביל קדושת השם יתברך שובר את מעכו ומפיל את עצמו להאש על קידוש השם יתברך, ומחשבה טובה הקדוש ברוך מצרפה למעשה, ונמצא שאינו שוכב ויושב בטל, רק מקיים מצות עשה דאורייתא.

ב. בפקוק ראשון של קריאת שמע ובקרה ראשונה של שמונה עשרה יהרהר בנזכר לעיל, ועוד יכוין אם יענו אותו כל אומות העולם בכל ענינים קשים ויפגשו עורו מפשרו להקחיש חס ושלום ביחודו, וסבול כל היסורים ולא יודה להם חס ושלום, ויצויר בדעתו ומחשבתו כאילו עושין לו בנזכר לעיל, ונזהר יציא ידי חיוב קריאת שמע ותפלה בדין.

ג. גם בשעת אכילה ותיבוד הקדוש יכוין בנזכר לעיל, ובשיתחיל להרגיש תענוג גשמי יצויר במחשבתו בנזכר לעיל, ותיקף ומיד יאמר בפיו ובלבבו שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל

מהרגשת תענוג גשמי הנה שהוא מהצדעת משכא דחויא, וכך יאמר. וראיה לדבר שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל שאפילו היו חומצין אותו רוחצים באמצע אכילה ותיבוד הקדוש לעשות לו הענינים קשים הייתי משמח את עצמי על קידוש השם יתברך יותר מתענוג גשמי הנה, אך יותר שיהיה דובר אמת בלבבו ושהיה אז בשעת מעשה תקוע על לוח לבו בתוכיות ובפנימיות הלב באמת נמור, ולא ישמח את עצמו להיות בנזכר דעת עליונה חס ושלום.

פלא יועץ אות ז זיווג

ומאחר שאין אשה אלא לבנים (תענית לא א כתובות נט, ב) וכל שלמות הולד במדות ובדעות תלוי בזמן הזיווג ובכונת הזיווג, אי לזאת לו בכח ולו בחיל יגבר איש לקים מצותו דבר בעתו ויתאמץ במצותו איש ואשתו לחשב מחשבות מהורות זכות וברות, וזר לא יקרב במחשבותם שום מחשבה זרה, כי קרוב הוא להיות בעילתו בעילת זנות ונפש הם חובלים ובנים זרים ילדו רעים וחמאים ומפשים בנים משחיתים כל מוס בס. ומה יתאונן אדם חי כשיש לו תרבות רעה בתוך ביתו גבר על חמאיו שהוא גורם רעה לעצמו. וזו רעה חולה ואכזריותא גדולה יותר משוחמי הילדים, ואם היו יודעים הבנים שהוא גרמא להם בניקים היו צועקים מרה עליו באמר, למה עברתנו ובעון חוללתנו. וכי ישאו את עונם, אב ואם נוטלים חלק בראש, כי הם אבות הטמאה ואין על הבנים כל כך אשמה, כי מאחר שהיסוד רעוע והשרש רע והקלפה בנפש לומה מה יעשה אותו הבן ולא יחטא, כי נפש רשע אותה רע, וצריך עמל ומרח ויגיעה רבה בלי הא, ואולי יוכל להפך טבעו ומונו הרע.

קדושות הפרשה

האחים – לא עשו תשובה על המכירה

כמו שאביגיל "רכבת על החמור" (שמואל א' כה, כג), אביגיל זכתה, כי השם הכי חשוב זה אביגיל, זה השם הכי חשוב מכל השמות, מי שקוראים לה אביגיל בסוף היא תביא את משיח בן דוד, והיא תתקע בשופר הגדול, כי כל הענין זה לתקוע בשופר הגדול, כי יפול שופר מהשמים ומי שיזכה בשופר הזה, אז תהיה אשה שתזכה בשופר הזה, כי פעם כל אשה היתה נביאה, כל אשה, כתוב ששורח בת אשר, זה הפרשה הזאתי "ויגש" "ובני אשר ימנה וישנה וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל" (בראשית מו, יז) בשביל מה צריך לכתוב, מה אכפת לי, לכל אחד היה בנות, מה צריכים להגיד? אלא היא חיה לעולם, היא נכנסה עם הגוף לגן עדן, למה? כי היא אמרה לא אכפת לי שאני אמות, כי אמרו מי שישפר ליצקב שיוסף חי ימות, לא מגלים, כיון שאם יגלו, יצקב יקפיד עליהם, שיאמר, אם ידעתם שיוסף חי מדוע נתתם לי לשבת 22 שנה על הארץ ולבכות ולהתאבל עליו, בסוף היא גלתה והיא חיה לעולם. (באר בשדה).

יוסף אמר לאחים "ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלקים לפניכם" (בראשית מו, ה) והם לא עשו תשובה בכלל, כל אחד חשב שהוא צדיק האמת, המדרש אומר שהם אמרו שיששכר הוא הצדיק האמת, הוא לא הזין את הראש מהספר, אבל באמת הצדיק האמת זה מי שיכול לעמוד בנסיונות, מי שיכול לעמוד בנסיונות של פגם הברית הוא נקרא צדיק האמת, אפילו שיששכר לא הוציא את הראש מהספר, כתוב ביששכר "חמר גרם" (בראשית מט, יד) "חמור חמרתים" (שופטים טו, טז) כי העבודה של האדם זה להיות חמור חמרתים, כמו אדם בא לעולם להיות חמור חמרתים, כמו שכתוב "בלחי החמור חמור חמרתים בלחי החמור הכיתי אלף איש" (שופטים טו, טז) כתוב חמור, אם הוא חמור חמרתים הוא יכול להכות 1,000 איש, ואם הוא 3 פעמים חמור הוא יכול להכות 3,000 איש, ואם הוא 4 פעמים חמור, הוא יכול להכות בלי סוף אנשים.

מדות ושות הצדיקים

בכל דור – יש נשמה שתפקידה להציל את עם ישראל

בהתנדב עם" (שופטים ה, ב), והיא למדה אותם שעושים ברית חתוך ופריעה, אפילו ברית מילה הם לא ידעו איך עושים, הם היו עושים כמו ערבים, ערבים עושים מילה הם סתם חותכים וזהו, אבל אצל עם ישראל יש שלש פעולות גם מילה גם פריעה גם למצוץ את הדם, הם לא ידעו את זה, עד שבאה דבורה הנביאה והיא למדה אותם הלכות פריעה, "בפרע פרעות בישראל", כי זה שהגויים שולטים עלינו, והציונים שולטים עלינו כי אנחנו לא מקימים את התורה כמו שצריך, באה אשה ולמדה אותם, היא היתה דבורה הנביאה. ואחרי זה באה חנה אשת אלקנה אם שמואל הנביא ולמדה אותם, כי כבר שכחו לעלות לרגל.

(ארוי הלבנון).

בכל דור יורדת נשמה, בכל דור צריך להוליד נשמה שהוא יוכל להציל את כל עם ישראל, שהוא יוכל להחזיר בתשובה את כל עם ישראל, כמו דבורה הנביאה שהחזירה בתשובה את כל עם ישראל, דבורה היתה בדיוק מאה תשעים ושיש שנה אחרי שנכנסו לארץ, שכחו כבר את כל התורה, כבר לא זכרו לא ידעו מה מתר מה אסור, לא היה ארגונים, לא היה בתי ספר, לא היה מוסדות לילדים לילדות, לא היה, כל אחד גדל את הילדים בבית שלו, והילדים למדו מהחברים שלהם מהגויים, גרו ביחד עם הגויים, עד שבאה דבורה והחזירה את כל עם ישראל בתשובה, כתוב: "בפרע פרעות בישראל

קדושת הצדיקים

בגיל מאה עשרים הם יגיעו להחלטה אז
זה גם יהיה טוב...

אם "יודעים" מחצדיק – אפשר
לבטל כל דין

אבל העבודה של נדב ואביהוא זה היה לבטל
כל דין שבעולם שלא יהיה שום דין שום
צער ולא יהיה מסכים על הפח העקר "היום
ה' נראה אליכם" שלא יהיה שום מסכים
על הפח שמה שאדם ילמד היום גמרא
קצות החשן הכל הוא יבין אוטומטית כמו
שהוא קורא ספור כל הקצות החשן זה כמו
ספור אין שם שום בעיה כל דף הוא חוזר
מאה פעמים ומברר ומפרש מאה פעמים
מאה אדגים.

(ארוי הלבנון).

" כל שניה שיש שם אלקים בעולם זה דין
אנחנו צריכים לבטל את כל הדינים על ידי
הצדיק אפשר לבטל את כל הדינים ברגע
שמגיעים לצדיק אמתי ויודעים מהצדיק
האמתי אפשר לבטל את כל הדינים שבעולם
אין דין שלא מבטלים על ידי הצדיק האמתי
עקרות נפקדות שדוכים. שדוכים אדם צריך
להחליט 90 אחוז מתקשים להחליט קשה
להם להחליט יש להם מאה הצעות לזקח
להם מאה שנה לברר את המאה הצעות
כל שנה הם מבררים איזה הצעה לפחות

קדושת הבית

תפקיד האשה – לשלוח את בעלה ללמוד תורה

אף אחד לא הבין מה קורה מדוע רחל בת כלבא שבוע מתחתנת עם רבי עקיבא שהיה עם הארץ גמור, במקום לקחת תלמיד חכם, במקום לקחת הבן של רבן יוחנן בן זכאי, נגיד את הנכד שלו, את הנכד של רבי אליעזר הגדול, של רבי יהושע, היא בוחרת ברועה צאן, זה אי אפשר להבין את זה, ועד היום אי אפשר להבין את זה.

אבל היא היתה פסיכולוגית מאוד גדולה, תמיד האשה יותר פסיכולוגית מן האיש, היא יותר מבינה לעמק, היא הבינה שאם רבי עקיבא ילמד תורה הוא יהיה גדול הדור (ארוזי הלבנון)

"ותתפלל על ה' " (שמואל א' א, י), חנה התפללה על ה', היא רק התפללה בשביל ה', כל התפילות שלה היו רק בשביל ה', והיא לא חשבה על עצמה, היא לא חשבה. דבורה לא חשבה שיגידו עליה שהיא צדיקה, היא "אשת לפידות" (שופטים ד, ד) היא היתה עושה פתילות (רש"י שם), הנרות של דבורה אף פעם לא כבו, פעם לא היה חשמל, גם היום אם יקבה החשמל אי אפשר ללמוד, בכלל דבורה הנביאה היתה עושה פתילות, והיא שלחה את בעלה ללמוד תורה, תפקיד האשה לשלוח את בעלה ללמוד תורה, כמו רחל אשתו של רבי עקיבא היא שלחה אותו ללמוד תורה,

התורה היא הדרך היחידה להשיג את השלום

קדושת הדבורה

הגמרא – זה הדבר היחידי שמפתח את השכל

כפול שתיים זה שמונה, כפול שתיים זה שש עשרה, כפול שתיים זה שלושים ושתיים, כפול שתיים 64, 128, 256, 512, 1,024, עוד עשר פעמים מכפילים את התוצאה בשתיים מגיעים למליון, עוד עשר פעמים מגיעים לאלף מליארד, עוד עשר פעמים מגיעים למיליון מליארד, עוד עשר פעמים זה ששים פעם, זה כבר טריליון – מליארד כפול מליארד, עוד עשר פעמים זה אלף טריליון, עוד עשר פעמים זה מליון טריליון, עוד עשר פעמים מגיעים למליארד טריליון, מאה פעמים זה אלף מליארד טריליון, אבל לא צריך לדעת מתמטיקה. (ארויז הלבנון).

ליקוטי מוהר"ן, תורה א' על בראשית, "ראשית חכמה", שהעקר זה רק הגמרא, כשמדברים חכמה הכונה לימוד גמרא, לא מתמטיקה ולא פיזיקה ולא שאר למודים, וגם לא תנ"ך, ולא חומש, זה הכל סודות, הגמרא בנויה לפי שכל מסים, עכשיו כל העולם חייבים ללמוד גמרא, כל העולם, בלי יוצא מהכלל כולל ערבים טורקיה וברזיל ושוייץ כולם חייבים ללמוד גמרא, כי מתברר שהגמרא זה הדבר היחידי שמפתח את השכל כל שאר הלמודים זה רק סתם, זה אחד ועוד אחד זה שתיים, שתיים ועוד שתיים זה ארבע,

קדושת המידות

"זאת חנוכה" – יוצאים לחיים חדשים

רבע זה התקצר מאז בדיוק החשבון הוא פשוט 45 שניות בשקיעה, 45 שניות בזריחה, זה דקה וחצי כפול תשעים תשעים ועוד ארבעים וחמש זה יוצא מאה שלושים וחמש זה נקרא שעתים ורבע, היום היום הולך ומתקצר עד ט"ו בשבט היום הולך ומתקצר ט"ו בשבט הזריחה תהיה בעשרה לשבע היום מתקצר אבל זה בגלל שאדם הראשון ראה שהשקיעה כבר עשויה להתאחר אז הוא הבין שזה מנהגו של עולם ושהגזרה מות תמות נדחתה לאלף שנה.

(ארזי הלבנון).

היום זאת חנוכה נגמרו הימים הנוראים, היום זאת חנוכה היום זה הסיום של הימים הנוראים והיום יוצאים לחיים חדשים לידה חדשה עולם חדש לגמרי, כל אחד מקבל גשמה חדשה אחרי עבודה של תשעים יום מא' תשרי עד א' טבת זה בדיוק תשעים יום, היום מתקצר כל יום 45 שניות בשקיעה ו45 שניות בזריחה זה דקה וחצי, דקה וחצי כפול תשעים יום זה 90 ועוד 45 זה 135 מאה עשרים זה שעתים ורבע, היום מתקצר בשעתים ורבע מא' תשרי שזה היה 12 שעות שזה בשנה היום זה עשר שעות ושלשת

הדולר נחלש מול השקל ויורד לשפל של קרוב לארבע שנים: מאז מרץ 2022.

הדולר נסוג גם בשווקים הבינלאומיים, בין היתר לאחר שהפדרל ריזרב הודיע את הריבית מוקדם יותר החודש וצפה הפחתה אחת בלבד בשנת 2026 – אם כי השווקים מתמחרים שתי הפחתות ריבית בשנה הבאה.

אסטרטגים בבנק MUFG מעריכים כי "הדולר הגיע לשיאו" ו"י מגמת הידידה תימשך בשנים הקרובות". "אנחנו מאמינים שהדולר האמריקאי הגיע לשיאו, ואנחנו מצפים כעת במגמת ירידה רב-שנתית", כתבו בבנק.

העם החכם בעולם

אקוויט ענק בסיביר: חברת ארמיס הישראלית (מכרת ב-7.75 מיליארד דולר במזומן)

ספינת הוועים SS Warrimoo הצתה ברוגע את מימי האוקיינוס השקט בדרכה מונקובר לאוסטרליה. הנווט של הספינה בדיוק סיים לחשב את מיקומה באמצעות כיוונו הבוכבים ומסר את התצאה לז'אנפן ג'ון D. ס. פיליפס, מוקדם הספינה היה N 31° 00' LAT ו-LONG 179° 30' W. התאריך: 31 בדצמבר 1899.

"אנחנו יודעים מה זה אמר" קרא הקצין הראשון, פייטון. "אנחנו נמצאים רק כמה מיילים מנקודת היעדרן של קו המשווה הקו התאריך הבינלאומי". קפטן פיליפס, שהיה אדם שאהב מכבים וזמאי דוסן, ראה בכך הדמגוגיה נדידה לבצע תמרון (נווט יחיד שאין שני לו).

הוא הזעיק את צוות הצינוט אל הגשר ובקש מהם לבדוק ולוודא את המיקום. לאחר שוודאו שהחשיבוים נכונים, הוא שיקה מעט את מסלול הספינה כדי להגיע בדיוק לנקודת הציון הרצויה. לאחר מכן, הוא התאים את מהירות המנועים כך שהספינה תגיע ליעדה בדיוק בחצות הלילה.

מזג האוויר היה נוח והשמיים בהירים – נעה שער לזכוכית להתבצע ללא תקלות. בדיוק בחצות, SS Warrimoo הייתה ממוקמת על קו המשווה, בנקודת החציה של קו התאריך הבינלאומי.

התוצאה הייתה יוצאת דופן: חרטום הספינה היה בתפי הכדור הדרומי, בעיצומו של הלך. ירכתה היו בתפי הכדור הצפוני, בעיצומו של החורף. חלקה האחורי של הספינה היה בתאריך 31 בדצמבר 1899. חלקה הקדמי של הספינה כבר היה בתאריך 1 בינואר 1900.

למעשה, הספינה הייתה בו-זמנית: בשני ימים שונים, בשני חודשים שונים, בשני שנים שונות, בעונות שונות, ובשני מלאת שונות.

הכביש שטונן רכבים תוך כדי נסיעה: העתיד כבר כאן.

אמצעות הברית תכננה את הכביש החשמלי הראשון שמסעין רכבים חשמליים בזמן נסעה, בלי לעצור וכלי ככלי הפרויקט הוקם במדינת אינדיאנה, ליד אוניברסיטת פרדו. ונחשב לפריצת דרך עולמית.

אך זה עובד! מתחת לאספלט הוטמעו סלילים חשמליים שמעבירים אנרגיה אלחוטית. רכב שמצויד במקלט מתחילם נעטן תוך כדי תנועה, מחשך כמו Wi-Fi להשמל.

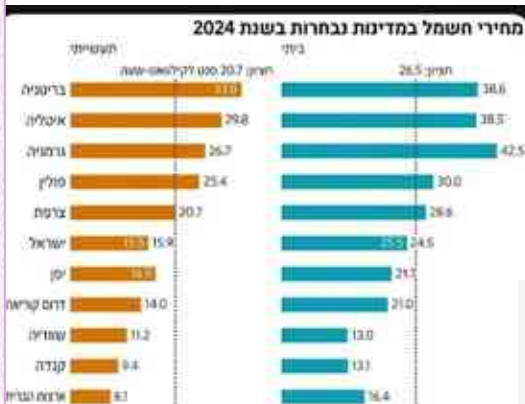
למה זה מהפכני? טעינה רציפה בזמן נסיעה. פחות צורך בסוללות כבדות. ביטול חדירת הסוחר. פחות עמדות טעינה ופקקים.

שלב ניסיוני, חזון ענק. כרגע מדובר בקטע כביש קצר לניסויים ובדיקות בטחונות ויעילות. אם זה יצליח, הכבישים המטענים יוכלו לשנות את שלם התחבורה, כולל משאיות ואוטובוסים.

ומה הלאה? מדקנות כנס שוודיה ודרכניה כבר בוחנות סכנוולוגיות דומות, אבל זהו הניסוי הראשון בארה"ב שמראה טעינה אלחוטית בזמן נסיעה אמיתית.

מחירי החשמל ב-2024 שונים מאוד בין מדינות וגם בין מחיר החשמל לשימוש ביתי למחיר החשמל לתעשייה.

בישראל: מחיר החשמל לשימוש ביתי קרוב למונוצ, בעוד שמחיר החשמל לשימוש תעשייתי גבוה יותר ממדינות כמו יפן ודרום קוראיה: אך נמוך מבריטניה ואיטליה.

מקורות: סוכנות האנרגיה הבינלאומית, מנהל המידע האנרגטיקה לאמריקה

הערכת השנתי של הפנטגון מצביעה על האטה בייצור ראשי הנפץ הגרעיניים של סין, תוך שמירה על סך של כ-600 ראשי נפץ. למרות זאת, תוכנית הצבאית של סין מחשיבה להתרחב, מתמקדות בנשק בעל תפקיד נמוכה וביכולות תגובה, במסגרת להגיע ל-1,000 ראשי נפץ עד 2030. הדווח מאמץ טון יותר מתפשר כלפי בייג'ינג, מדגיש את מאמציו של הנשיא טראמפ לחסיים יציבים תוך הכרה באתגרים שמציבות השאיפות של סין על טיוואן והתקדמות הצבאית. אנליסטים מציגים סתירה בתיאור הצמיחה הצבאית של סין לצד מערכת יחסים מתייגבת עם ארה"ב (The Washington Post).

ארה"ב חוסמת כניסה למנהיגים אירופיים בעקבות האשמות בצנזורה

משרד החוץ של ארה"ב הטיל סנקציות ותניות על המישה דמויות אירופיות, כולל הרגולטור הסכנוולוגי לשעבר של האחווד האירופי חיירי ברטון, על כך שכאורה צנזרו את חופש הדבור הדיגיטלי, מנהיגים אירופיים וגו את הסנקציות כמעשה דכוי, והדגישו את זכותם להסדר פלטפורמות דיגיטליות, בעצבות האירופית הצהירה שלא תגיב בחישות כדי להגן על האוטונומיה הרגולטורית שלה. מבקרי הסנקציות טוענים שהן מייצגות התקפה אוטוריטרית על חופש הדיבור, ומדגישים את המתחים בין הגישות של ארה"ב ואירופה להסדרה דיגיטלית.

יצחקי לוחין חדשים חושפים שבאיראן בנוס מחסות מסוסים (דירגרים) בבסיס חיל האוויר בהמדאן.

לפי ההערכות, המבנים האלה מיועדים לקלוט יסיסת של מסוסי Su-35 הרוסיים שאיראן אמורה לקבל.

מדובר במסוסי קרב מתקדמים מאוד, והבניה בשטח מעירה שההערכות לקראת הגעתם נכנסו לשלל מעשי.

העליון בארה"ב פסק שטראמפ לא יכול לפרום את כוחות המשמר הלאומי בשיקגו כדי לחגוג על סוככים לאכיפת חוקי ההגירה. הפסד נדיר של הממשל בבית המשפט, שרובו שמרני.

סוף זמן אפלט סופגניות
16:55
(ר"ת: 17:49)

קראתי היום מחקר
שקובע שנשים שעלו
במשקל בחנוכה,
חיו יותר שנים מאשר
הגברים שהעירו להן
על כך

אין פרידה
יותר כואבת מהשמיכה
בבוקר.

מחקרים קובעים שהאורך של היד
זה מהכתף עד לנקודה חכי מגדלת
בגב פחות סנטימטר

פועמדי מפלגת הדמוקרטים חומר
אביטל נאור נרקיס חשמו בכנס
משותף תוכנית להטלת קנסות
מסיביות על ערוץ 14 במטרה להביאו
לפשיטת רגל, לצד יוזמה מנוחבת
לחילון התבררה המרדית • זו לא הפעם
הראשונה שבה האופוזיציה מנסה
להביא לסגירת הערוץ • יש עתיד כבר
ויסדה בעבר לעשות זאת וספגה
מפלגה

אחד בא לחתונה לאולם בבני ברק
המלצר שואל אותו אדוני מה תרצה
לאכול?
אומר לו האיש מה יש
עונה לו המלצר צלי
בשר שניצל ועוף קדוש.
שואל האיש: מה זה עוף קדוש?
אומר לו המלצר:
זה עוף שהיה בבוקר יום
בברית מילה בצהר יום
בקבר מצווה ועכשיו
בחתונה..

מדובר בכורדיה לא יהודיה כמובן
כורדיה אחת מסחבלת
על בקבוק
אציטון ורואה שכתוב
עליו לא למאכל ואומרת
איזה מזל רק שתיית

טיפ לחיים:
אל תשימו בשעוו
המעורר שיר
שאתם אוהבים, כי
לא תאהבו אותו
יותר.

פסיכולוג אחד הראה למטופל
אלכוהוליסט למה גורם אלכוהול: הוא
העמיד שתי כוסות - אחת מלאה מים
והשנייה מלאה באלכוהול.
כשהכניס תולעת לכוס המים - היא
התחילה לשחות, אך כשהכניס אותה
לכוס האלכוהול - היא מתה.
שאל הפסיכולוג את המטופל שלו: "מה
מוסר ההשכל?"
ענה המטופל: "מוסר ההשכל הוא שמי
ששותה הרבה אלכוהול, מחוסן מפני
תולעים בגוף..."

מרקאית : אני עוזבת
את הבית .. הבעל :
לאן ? האשה בעצבים :
אני עוזבת ! לקחה את
הדברים ויצאה .. בחוץ
עוזרת מונית בעצבים
הנהג : לאן ?
האשה : לבעלי לא
אמרתי, אז לך אני
אגיד !?

אני: בוס, אני לא מגיע
היום
בוס: למה?
אני: נר תשיעי של חנוכה.
בוס: עבדת עלי שנה
שעברה, הפעם לא יצליח
לך.
אני: אבל אני כהן.
בוס: אוי סליחה, שיהיה חג
שמת.

לדעתי המציאו את
החלב 1% כדי
שהגברים יטעו וילכו
להחליף.

בפירות האשכנזיים
עסקים ופרויקטים
מסביב לעולם.
במציאות: חנות
פלאפל.

* יקרה של פעם*
תא הנסעים של רד-דרייז יונג' נראה יותר
כמו סלון מאשר רכב
עבודות עץ מלפסות, ריפוד בד עשיר, פטיש
פרקי על הרצפה -
ובניהם מרצות עץ עם ארון קטן ואלכוהול

היכוננו! היכוננו!

לקראת יארצייט מוהרנ"ת בעשרה בטבת
עומדים לצאת 5 חוברות מפוארות ויהיו ענין
ראות את מוריק'

חנך ילדים

שלום בית

שמירת עינים

**סדר תיקון חצות + מלקים נחרים
יארצייט מוהרנ"ת**

חוברות גדולות במיוחד. צבעוני. עם תמונות
ענקיות של מורינו הרב מכל התקופות באיכות
גבוהה. עם תיקון הכללי.

כל חוברת כוללת שיחות שיעורים ותפילות
שנברו מעשרות אלפי שיעורים. + תיקון הכללי
בכל חוברת

**הדפסה באיכות הגבוהה ביותר באחריות [לא
מתפרק].**

המכירה תתקייים בעשרה בטבת יארצייט
מוהרנ"ת באירוע עם מורינו הרב,
לפרטים נוספים וכן לקניית כמות ולהפצה ניתן
ליצור קשר בטל' 058-3289-318

שמירת עינים

יארצייט מוהרנ"ת

סדר תיקון חצות

**פאר וזיפ
שעוד לא נראו**

**התורה
העתיקה**

שלום בית

חנך ילדים

רשיקה בעשורה בטבת - יארצייט מוהרנ"ת

